

Nr 342.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående reglering av löneförhållanden m. m. för vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare; given Stockholms slott den 16 april 1917.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att
A) godkänna följande tillägg till avlöningsstater

under andra huvudtiteln:

justitiekanslersexpeditionen:

vaktmästaren, tjänstgöringspenningar kronor 100

högsta domstolen:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar » 100

1 vaktmästare, dito » 100

1 dito, dito » 100

nedre justitierevisionen:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar » 100

1 vaktmästare, dito » 100

3 dito, dito » 300

Svea hovrätt:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar » 100

1 vaktmästare, dito » 100

7 dito, dito » 700

Göta hovrätt:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar » 100

1 vaktmästare, dito » 100

3 dito, dito » 300

hovrätten över Skåne och Blekinge:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar » 100

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 1 saml. 295 häft. (Nr 342.) 1

1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 dito, dito	»	100
fångvårdsstyrelsen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
1 dito, dito	»	100
		Summa kronor 2,900.

under fjärde huvudtiteln:

arméförvaltningen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 vaktmästare, dito	»	100
5 dito, dito	»	500
generalstaben:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
2 dito, dito	»	200
artilleristaben:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
krigshögskolan:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
artilleri- och ingenjörhögskolan:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
generalintendentens expedition:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
		Summa kronor 1,600.

under femte huvudtiteln:

marinförvaltningen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 vaktmästare, dito	»	100
3 dito, dito	»	300
marinstaben:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
sjökrigshögskolan:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
sjökrigsskolan:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100

marinintendenturkåren vid Stockholms station:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
2 dito, dito	»	200
marinintendenturkåren vid Karlskrona station:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
3 dito, dito	»	300
sjökarteverket:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
lotsstyrelsen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
1 dito, dito	»	100
	Summa kronor	1,900.

under sjätte huvudtiteln:

regeringsrätten:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 vaktmästare, dito	»	100
överståthållarämbetets kansli:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Stockholms län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Uppsala län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Södermanlands län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Östergötlands län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Jönköpings län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Kronobergs län:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 dito, dito	»	100

länsstyrelsen i Kalmar län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Gottlands län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Blekinge län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Kristianstads län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Malmöhus län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
2	dito, dito	»	200
länsstyrelsen i Hallands län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Älvsborgs län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Skaraborgs län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Värmlands län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Örebro län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Västmanlands län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100
länsstyrelsen i Kopparbergs län:			
1	vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1	dito, dito	»	100

länsstyrelsen i Gävleborgs län:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100	
1 dito, dito	»	100	
länsstyrelsen i Västernorrlands län:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
länsstyrelsen i Jämtlands län:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
länsstyrelsen i Västerbottens län:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
länsstyrelsen i Norrbottens län:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
väg- och vattenbyggnadsstyrelsen:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
1 dito, dito	»	100	
medicinalstyrelsen:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
1 dito, dito	»	100	
statens bakteriologiska laboratorium:			
1 vaktmästare och preparator, tjänstgöringspenningar...	»	100	
1 ställförman,			
tjänstgöringspenningar	kronor	100	
minskning i lönen	»	100	»
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	150	»
			250
statens rättskemiska laboratorium:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	150	»
			250
försäkringsrådet:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
riksförsäkringsanstalten:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	

1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
2 dito, dito	»	200
socialstyrelsen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
pensionsstyrelsen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
3 dito, dito	»	300
försäkringsinspektionen:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
		<hr/>
		Summa kronor 7,800.

under sjunde huvudtiteln:

kammarkollegium:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 vaktmästare, dito	»	100
3 dito, dito	»	300
statskontoret:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
5 dito, dito	»	500
mynt- och justeringsverket:		
1 vaktmästare,		
tjänstgöringspenningar.....	kronor	100
ortstillägg.....	»	150
		<hr/>
		» 250
kammarrätten:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
3 dito, dito	»	300
patent- och registreringsverket:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
3 dito, dito	»	300
generaltullstyrelsen:		
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
1 vaktmästare, dito	»	100
6 dito, dito	»	600
kontrollstyrelsen:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
		<hr/>
		Summa kronor 3,350.

under åttonde huvudtiteln:

riksarkivet:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
1 dito, dito	»	100	
1 eldare, dito	»	100	
landsarkivet i Vadstena:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar.....	»	100	
landsarkivet i Uppsala:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
landsarkivet i Lund:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
landsarkivet i Göteborg:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
arkivdepån i Visby:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
kungl. biblioteket:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
3 dito, dito	»	300	
nationalmuseet:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
1 dito, tillika portvakt, dito	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
7 dito, dito	»	700	
1 dito, tillika gårdskarll, dito	»	100	
naturhistoriska riksmuseet:			
1 preparator, tjänstgöringspenningar	»	100	
3 dito, dito	»	300	
1 förste vaktmästare, dito	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
3 dito, dito	»	300	
1 dito, tillika portvakt, dito.....	»	100	
1 vaktmästare, tillika trädgårdsmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 maskinist,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	100	»
			200

meteorologiska centralanstalten:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100	
vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
akademien för de fria konsterna:			
1 förste vaktmästare,			
tjänstgöringspenningar	kronor	100	
minskning i lönen	»	25	» 75
1 andre vaktmästare,			
tjänstgöringspenningar	kronor	100	
minskning i lönen	»	25	» 75
1 portvakt,			
tjänstgöringspenningar	kronor	100	
minskning i lönen	»	25	» 75
musikaliska akademien:			
1 eldare (= förste vaktmästare), tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
1 portvakt, dito	»	100	
Uppsala universitet:			
biblioteket:			
1 maskinist, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 förste vaktmästare, lön	»	100	
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
2 dito, dito	»	200	
anatomiska institutionen:			
1 preparator, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
patologiska institutionen:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
fysiologiska institutionen:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300

institutionen för medicinsk och fysiologisk kemi:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	kronor	300
institutionen för allmän och analytisk kemi:			
1 maskinist, tjänstgöringspenningar		»	100
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
1 dito,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
mineralogisk-geologiska institutionen:			
1 vaktmästare, tillika preparator, tjänstgöringspenningar		»	100
fysiska institutionen:			
1 maskinist, tjänstgöringspenningar		»	100
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
1 dito,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
astronomiska institutionen:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
meteorologiska institutionen:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300
botaniska institutionen:			
1 underträdgårdsmästare, tjänstgöringspenningar.....		»	100
1 dito, dito		»	100
1 trädgårdsmedhjälpare, dito		»	100
1 dito, dito		»	100
1 vaktmästare,			
lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar.....	» 200	»	300

zoologiska institutionen:

1 vaktmästare,				
lön	kronor	100		
tjänstgöringspenningar.....	»	200	kronor	300
1 dito,				
lön	kronor	100		
tjänstgöringspenningar.....	»	200	»	300

gymnastikinrättningen:

1 vaktmästare, tillika eldare, tjänstgöringspenningar	»	100		
---	---	-----	--	--

kansliet:

1 vaktmästare,				
lön	kronor	100		
beklädnadsersättning	»	100	»	200
1 fakultetsvaktmästare,				
tjänstgöringspenningar.....	kronor	100		
beklädnadsersättning	»	100	»	200
1 portvakt, tjänstgöringspenningar.....			»	100

drätselverket:

1 maskinist vid universitetsbyggnaden, tjänstgöringspenningar	»	100		
1 ränteri- och kontorsvaktmästare,				
tjänstgöringspenningar.....	kronor	100		
beklädnadsersättning	»	100	»	200

Lunds universitet:

biblioteket:

1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100		
2 dito, dito	»	200		

anatomisk-histologiska institutionen:

1 preparator, tjänstgöringspenningar	»	100		
1 vaktmästare,				
lön	kronor	100		
tjänstgöringspenningar.....	»	200	»	300

fysiologiska institutionen:

1 vaktmästare,				
lön	kronor	100		
tjänstgöringspenningar.....	»	200	»	300

medicinsk-kemiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	kronor 300

patologisk-anatomiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

astronomiska observatoriet:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

botaniska institutionen:

1 underträdgårdsmästare, tjänstgöringspenningar.....	»	100	
1 trädgårdsmedhjälpare, dito	»	100	
1 dito, dito	»	100	

fysiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

geologisk-mineralogiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

kemiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

zoologiska institutionen:

1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar.....	»	200	» 300

1 dito,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300

gamla bibliotekshuset:

1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
---	---	-----	--

kansliet:

1 vaktmästare, (kursor), lön	»	100	
------------------------------------	---	-----	--

räntekammaren:			
1 universitetsvaktmästare, lön	kronor		100
1 eldare, tillika trädgårdsdräng, tjänstgöringspenningar	»		100
1 portvakt i universitetshuset, dito	»		100
karolinska mediko-kirurgiska institutet:			
1 preparator, tjänstgöringspenningar	»		100
1 maskinist och eldare, dito	»		100
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	
			300
8 dito,			
lön	kronor	800	
tjänstgöringspenningar	»	1,600	
			2,400
tandläkarinstitutet:			
1 vaktmästare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	
			300
farmaceutiska institutet:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»		100
1 vaktmästare, tillika maskinist och eldare, dito	»		100
läroverksöverstyrelsen:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»		100
folkskolöverstyrelsen:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»		100
tekniska högskolan:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»		100
1 vaktmästare, dito	»		100
1 maskinist, dito	»		100
1 laboratorietjänare,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	
			300
3 dito,			
lön	kronor	300	
tjänstgöringspenningar	»	600	
			900
Chalmers tekniska institut:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»		100
1 vaktmästare, dito	»		100

1 vaktmästare vid fysiska och elektrotekniska laboratorierna,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	kronor 300
1 dito vid dito,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 dito vid kemiska laboratoriet,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 dito vid maskinlaboratoriet,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 maskinist, tjänstgöringspenningar			» 100
1 gårdskar, dito			» 100
	Summa	kronor	21,725.

under nionde huvudtiteln:

lantbruksstyrelsen:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet,			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito vid kemiska avdelningen,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 dito vid entomologiska avdelningen,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 dito vid bakteriologiska avdelningen,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
1 dito vid botaniska avdelningen,			
lön	kronor	100	
tjänstgöringspenningar	»	200	» 300
skogshögskolan:			
1 trädgårdsmästare och preparator, tjänstgöringspenningar	»	100	

1 port- och planteringsvakt, tjänstgöringspenningar ...	kronor	100	
1 vaktmästare och maskinist, dito	»	100	
statens skogsförsöksanstalt:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
lantmäteristyrelsen:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
rikets allmänna kartverk:			
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 dito, dito	»	100	
Sveriges geologiska undersökning:			
1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 vaktmästare, dito	»	100	
1 dito, dito	»	100	
veterinärhögskolan:			
1 vaktmästare och preparator, tjänstgöringspenningar	»	100	
1 verkmästare vid hovbeslagssmedjan, dito	»	100	
1 vaktmästare vid ekonomiska avdelningen, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 fodermarsk, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 dito, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 sjukvårdare, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 ladugårdsförman, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 maskinist, tjänstgöringspenningar	kronor 100		
minskning i lönen	» 100	»	—
1 vaktmästare vid kemiska avdelningen, lön	kronor 100		
tjänstgöringspenningar	» 200	»	300

1 vaktmästare vid patologisk-anatomiska avdelningen, lön	kronor 100	
tjänstgöringspenningar	» 200	kronor 300
1 port- och telefonvakt, tjänstgöringspenningar	»	100
statens veterinärbakteriologiska anstalt:		
1 vaktmästare (vaktmästare och preparator), tjänstgöringspenningar	»	250
	Summa kronor	3,750.

under tionde huvudtiteln:

folkskollärarnas pensionsinrättning:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
flottans pensionskassa:		
1 vaktmästare, tjänstgöringspenningar	»	100
	Summa kronor	200.

för domänstyrelsen:

1 förste vaktmästare, tjänstgöringspenningar	kronor	100
1 vaktmästare, dito	»	100
1 dito, dito	»	100
	Summa kronor	300.

Anmärkningar:

- 1) Beträffande *ålderstillägg* skola följande bestämmelser gälla:

a) För här ovan upptagna befattningshavare med undantag dels för nedan under mom. b, c och d omförmälda befattningshavare, dels ock för förste vaktmästarna vid tekniska högskolan och Chalmers tekniska institut ävensom kanslivaktmästaren vid Uppsala universitet samt kansli- och universitetsvaktmästarna vid Lunds universitet, kan, sedan de kommit i åtnjutande av dem förut tillförsäkrade ålderstillägg, därutöver efter ytterligare 5 års tjänstgöring lönen höjas med 100 kronor.

b) I stället för de två ålderstillägg å 150 kronor vardera, som enligt gällande avlöningsstater efter 5, resp. 10 år tillkomma maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet och de två vaktmästarna vid statens bakteriologiska och rättskemiska laboratorier (statsmedicinska anstalten), skola till var och en av dessa befattningshavare utgå tre ålderstillägg å 100 kronor vardera efter resp. 5, 10 och 15 års tjänstgöring.

c) Till förste vaktmästaren vid universitetsbiblioteket i Uppsala Lars Erik Lindberg skall under hans återstående tjänstetid utgå ett personligt ålderstillägg å 300 kronor om året utöver honom i övrigt tillkommande löneförmåner.

d) För vaktmästaren (vaktmästaren och preparatorn) vid statens veterinärbakteriologiska anstalt ävensom vaktmästaren vid ekonomiska avdelningen av veterinärhögskolan samt de två fodermarskarna, sjukvårdaren, ladugårdsförmannen och maskinisten vid samma högskola, kan, sedan de kommit i åtnjutande av det första dem redan genom gällande avlöningsstater tillförsäkrade ålderstillägget, därutöver efter ytterligare 5 års tjänstgöring lönen höjas med 100 kronor och efter än ytterligare 5 år ånyo med 100 kronor.

2) Därest bostad med bränsle, eventuellt med bränsle och lyse, anvisas åt någon av ifrågasvarande befattningshavare, som icke enligt stat åtnjuter fri bostad, skall han utav sin lön avstå, i Stockholm för bostad med bränsle 250 kronor samt för lyse 25 kronor och å andra orter för bostad med bränsle 150 kronor samt för lyse 25 kronor. I de fall, då befattningshavare åtnjuter enbart bostad eller bostad med värme men icke i övrigt erforderligt bränsle, ävensom då bostadsförmån är av sådan beskaffenhet att den icke kan anses hava nyss sagda värde, ankommer det på Kungl. Maj:t att efter omständigheterna bestämma det lägre löneavdrag, som för dylik förmån skall äga rum.

Den i avlöningsstaten för vaktmästaren vid mynt- och justeringsverket hittills upptagna bestämmelsen om fri bostad och bränsle skall utgå och således, därest dylik förmån åtnjutes, avdrag å lönen efter vad nyss är sagt äga rum.

Förste och andre vaktmästarna samt portvakten vid akademien för de fria konsterna skola jämte den dem enligt avlöningsstat och tillägg till avlöningsstat tillkommande kontanta avlöning åtnjuta fri bostad med bränsle och lyse av akademien.

Därest åt vaktmästare eller med sådan jämförlig befattningshavare mot avdrag å avlöning enligt stat anvisas bostad i samband med ämbetslokalen, skall bostaden av honom bebos, med skyldighet för honom att å tider, då arbete i ämbetslokalen ej pågår, hava tillsyn över lokalen samt att, i den mån det ej åligger honom att själv verkställa eldning, städning och rengöring däri, övervaka, att dessa bestyr verkställas i behörig ordning och med iakttagande av nödig varsamhet, ävensom att enligt vederbörande myndighets bestämmande utföra eller ombesörja andra bestyr med avseende å lokalen.

Bostadsinnehavaren skall vara pliktig att själv verkställa eller bekosta sågning, huggning och uppbärning av det för bostaden avsedda bränslet.

Den, som åtnjuter lyse, skall själv bekosta armatur och lampor.

3) För förste vaktmästaren, andre vaktmästaren och portvakten vid akademien för de fria konsterna skall pensionsunderlaget utgöra lönen ökad med 125 kronor.

B) godkänna, att för åtnjutande av de här ovan i tillägg till avlöningsstater upptagna avlöningsförmåner skola gälla enahanda villkor och bestämmelser, som beträffande de respektive verken och institutionerna äro stadgade för åtnjutande av nu enligt fastställda stater utgående avlöningsförmåner, dock att befattningshavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av löneförhöjning vare sig enligt avlöningsstat eller enligt tillägg till avlöningsstat, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han enligt bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension är skyldig att från tjänsten avgå, icke må tillträda samma förhöjning;

C) förklara,

ej mindre att envar, som med eller efter 1918 års ingång tillträder under mom. A upptagen befattning, skall vara pliktig underkasta sig de villkor och bestämmelser, som innehållas i mom. A och B,

än även att de förutvarande innehavare av ifrågavarande befattningar, vilka icke före den 1 november 1917 anmäla, att de vilja övergå till den genom tillägget enligt mom. A förändrade avlöningsstaten samt underkasta sig de för åtnjutande av avlöning enligt mom. A och B stadgade villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna därtill förbindas, skola varda bibehållna vid dem enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat för anledes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit dem;

D) medgiva, att genom tillägg till avlöningsstater enligt mom. A åt vissa befattningshavare beviljade ålderstillägg må utgå från samma anslag, varifrån de genom avlöningsstaterna bestämda ålderstillägg för samma befattningshavare bestridas;

E) medgiva, att tillägg till begynnelseavlöningen enligt det i mom. A upptagna tillägg till avlöningsstater må utgå, i fråga om försäkringsinspektionen, patent- och registreringsverket samt mynt- och justeringsverket, från samma anslag, varifrån avlöningarna vid dessa ämbetsverk i övrigt bestridas, samt i fråga om folkskollärarnas pensionsinrättning och flottans pensionskassa från dessa anstalters medel;

F) bland driftkostnaderna under år 1918 för statens domäner upptaga följande post:

»Till löneförbättring åt förste vaktmästaren och två vaktmästare vid domänstyrelsen kronor 300»
och i anledning därav bestämma statens domäners driftkostnader under år 1918 till ett med 300 kronor förhöjt belopp;

G) till löneförbättring åt övriga, under mom. E och F icke omfördä, vaktmästare och därmed jämförliga befattningshavare enligt tillägget till avlöningsstater å ordinarie stat för år 1918 anvisa

under andra huvudtiteln	kronor	2,900
» fjärde »	»	1,600
» femte »	»	1,900
» sjätte »	»	7,700
» sjunde »	»	2,600
» åttonde »	»	21,725
» nionde »	»	3,750;

H) samt till ökning av å extra stat beviljade löneförmåner åt vissa vaktmästare och med dem jämställda befattningshavare såsom extra anslag, förslagsanslag högst, för år 1918 anvisa

under andra huvudtiteln:

vid nedre justitierevisionen:

för 1 extra vaktmästare kronor 100

vid Svea hovrätt:

för 1 extra vaktmästare » 100 kronor 200

under sjunde huvudtiteln:

vid kommerskollegium:

för 1 förste vaktmästare kronor 100

» 1 vaktmästare » 100

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 1 saml. 295 häft. (Nr 342.)

för 1 vaktmästare	kronor	100	
» 1 extra vaktmästare	»	100	
vid statistiska centralbyrån			
för 1 förste vaktmästare	»	195	
» 1 vaktmästare	»	100	kronor 695

under åttonde huvudtiteln:

vid tekniska högskolan:

för 1 vaktmästare	kronor	100	
» 1 laboratorietjänare vid bergsskolan.....	»	300	
» 2 laboratorietjänare vid elektrotekniska och fysiska laboratorierna	»	600	
» 3 laboratorietjänare vid mekaniska labo- ratorierna	»	900	
» 1 maskinist	»	65	
» 1 reparatör	»	75	» 2,040

under nionde huvudtiteln:

vid hydrografiska byrån:

för 1 vaktmästare	»	100.
-------------------------	---	------

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Conrad Carleson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april
1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Carleson, anförde efter gemensam beredning med cheferna för övriga departement följande:

Till Eders Kungl. Maj:t hava inkommit ett flertal framställningar om i olika hänseenden förbättrade avlöningsförmåner för vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare i statens tjänst.

I november 1911 gjordes av styrelsen för statens vaktmästares förening framställning hos Eders Kungl. Maj:t om avlåtande till riksdagen av förslag därom, att vaktmästarna i de centrala ämbetsverken och hovrätterna samt vid landsstaten måtte komma att tillerkännas fri beklädnad in natura eller motsvarande beklädnadsersättning samt fri läkarvård och fria medikamenter.

inkomna
framställ-
ningar.

I skrivelse den 19 oktober 1912 med förslag till reglering av tullverkets utgiftsstaten för år 1914 anmälde generaltullstyrelsen för Eders Kungl. Maj:t en av förste vaktmästaren och vaktmästarna hos styrelsen gjord framställning, att styrelsen måtte hos Eders Kungl. Maj:t hemställa, att de från och med 1913 års ingång komme på samma lönestat, som trädde i kraft för tullverkets lokalförvaltningar den 1 januari 1911.

Syftet med berörda framställning var, enligt vad styrelsen meddelade, att bemälda befattningshavare skulle såväl i avlöningshänseende som i fråga om tjänstgöringsskyldighet bliva likställda, förste vaktmästaren med uppsyningsman vid tullförvaltningsavdelning i Stockholm och vaktmästare med vaktmästare vid tullförvaltningen därstädes.

Statens vaktmästares förening har uti en den 28 augusti 1913 dagtecknad skrift hos Eders Kungl. Maj:t gjort framställning om förbättrade avlöningsförmåner för vaktmästarna i de centrala ämbetsverken och hovrätterna samt vid landsstaten.

Framställningen utmynnar i ett förslag, att vid de centrala ämbetsverken förste vaktmästare måtte tillerkännas en begynnelseavlöning av 1,700 kronor och tre ålderstillägg à 100 kronor efter 3, 6 och 9 år samt övriga vaktmästare en begynnelseavlöning av 1,400 kronor med fyra ålderstillägg à 100 kronor efter 3, 6, 9 och 12 år; för båda kategorierna begäres fri läkarvård och medikamenter samt fri uniformsbeklädnad eller beklädnadsersättning, varjämte hemställas, att den gamla benämningen betjänte måtte utbytas och ersättas med den för alla gemensamma titeln tjänstemän.

Uti en den 30 oktober 1913 dagtecknad skrift har samma förening hos Eders Kungl. Maj:t anhållit, att jämväl hovrätternas, landsstatens, veterinärinstitutets och tekniska högskolans vaktmästare måtte komma i åtnjutande av enahanda avlöningsförmåner, som uti framställningen av den 28 augusti 1913 föreslagits beträffande vaktmästare i de centrala ämbetsverken.

Vid Uppsala universitet och dess institutioner anställda preparatorer, maskinister, underträdgårdsmästare, vaktmästare, trädgårdsmedhjälpare och portvakt hava uti en den 17 april 1913 dagtecknad skrift gjort framställning hos det större akademiska konsistoriet vid nämnda universitet om förbättring i deras avlöningsförmåner på det sätt, att den kontanta lönen till samtliga ifrågavarande befattningshavare måtte höjas med 400 kronor, dels ock att dem måtte beredas tre ålderstillägg, vart och ett à 100 kronor, att utgå efter 3, 6 och 9 års tjänstgöring.

Hos större akademiska konsistoriet vid universitetet i Lund hava vaktmästare vid universitetet uti en den 28 april 1913 dagtecknad

skrift gjort framställning om förbättrade avlöningsförmåner och därvid hemställt, att konsistoriet måtte söka utverka, att begynnelselönen för dem måtte höjas med 300 kronor samt att ålderstilläggen måtte höjas till 200 kronor vardera efter fem och tio år.

Maskinisten och vaktmästarna vid karolinska mediko-kirurgiska institutet hava hos institutets lärarkollegium uti en den 6 oktober 1913 dagtecknad skrift gjort framställning om förbättrade avlöningsförmåner och föreslagit:

för maskinisten lön 1,100 och tjänstgöringspenningar 700 kronor, samt

för vaktmästare lön 1,000 och tjänstgöringspenningar 450 kronor; varjämte för såväl maskinisten som vaktmästarna skulle utgå ålderstillägg med 100 kronor efter respektive 3, 6 och 9 års tjänstgöring ävensom ortstillägg med 150 kronor.

Vaktmästaren vid tandläkarinstitutet har uti en den 6 oktober 1913 dagtecknad framställning till tandläkarinstitutets lärarråd hemställt om enahanda löneförmåner, som, enligt vad nyss är nämnt, föreslagits för vaktmästare vid karolinska institutet.

Uti en till större akademiska konsistoriet vid Uppsala universitet ställd, den 29 mars 1915 daterad skrift hava ordinarie vaktmästare vid nämnda universitet, under återopande av deras förenämnda framställning av den 17 april 1913, hemställt om utverkande åt dem av ett extra lönetillägg ur universitetets reservfond eller eventuellt av andra disponibla medel till ett belopp av 250 kronor för år räknat på vars och ens dåvarande lön, att räknas dem till godo från och med 1915 års början. I sammanhang härmed och under förhoppning om definitiv lönereglernas framläggande för 1916 års riksdag hava sökandena jämväl anhållit om utverkande, att den löneförhöjning, som då kunde komma att beviljas, måtte tillgodoräknas dem redan från och med 1916 års början.

Extra vaktmästare vid universitetet hava i en den 30 mars 1915 daterad skrift hos större akademiska konsistoriet hemställt, att det lönetillägg, som möjligen kunde komma att tillerkännas de ordinarie vaktmästarne, även måtte komma bemälda extra vaktmästare till godo.

Berörda framställningar beträffande befattningshavare vid universiteteten samt karolinska institutet hava av kanslern för rikets universitet överlämnats till Eders Kungl. Maj:t.

Uti en den 27 januari 1914 ingiven skrift hemställde vaktmästare m. fl. befattningshavare vid veterinärinstitutet, att Eders Kungl. Maj:t måtte vid samma års riksdag föreslå, att avlöningen för vaktmästare och den övriga tjänstepersonalen inom veterinärinstitutet må komma

att utgå enligt det av veterinärinstitutets lärarkollegium och direktion framlagda löneförslaget».

Av direktionen för veterinärinstitutet avgivet statförslag innefattas i en underdånig skrivelse den 3 juni 1910 och överensstämmer i fråga om avlöningen till betjäningen med ett av lärarkollegiet vid institutet förut framlagt förslag.

Nedanstående sammanställning utvisar begynnelseavlöning samt ålderstillägg och bostadsförmån enligt nämnda förslag.

	Summa avlö- ning.	Anmärkingar.
1 vaktmästare och konservator	1,800	} 2 ålderstillägg å 100 kr. efter 5 och 10 år.
1 » på den kemiska avdelningen	1,500	
1 » på den patologisk-anatomiska avdelningen	1,500	} 1 ålderstillägg å 100 kr. efter 5 år.
1 » på den ekonomiska avdelningen	1,500	
1 fodermarsk på den kirurgiska avdelningen ...	1,500	
1 » på den medicinska avdelningen, tillika hundskötare	1,500	} 2 ålderstillägg å 100 kr. efter 5 och 10 år.
1 sjukvårdare på den kirurgiska avdelningen ...	1,500	
1 förman i försöksladugården	1,500	} 2 ålderstillägg å 100 kr. efter 5 och 10 år.
1 port- och telefonvakt	1,500	
1 maskinist	1,500	} 1 ålderstillägg å 100 kr. efter 5 år.
1 verkmästare i hovbeslagssmedjan	1,800	

Anm. Vaktmästare, fodermarskar, sjukvårdare, förman i försöksladugården, port- och telefonvakt, maskinist och verkmästare skulle åtnjuta, förutom den kontanta avlöningen, jämväl fri bostad och värme.

Med förmålan att »Sveriges universitets- och högskolebetjäntes förening» utgjorde en sammanslutning av vissa befattningshavare, såsom preparatorer, maskinister, vaktmästare, laboratorietjänare, trädgårdsmästare m. fl. vid rikets universitet och högskolor m. fl. statens läro- och forskningsanstalter, har nämnda förenings verkställande utskott å föreningens vägnar i en till Eders Kungl. Maj:t ingiven skrift, daterad den 6 april 1916, anhållit, att avlöningen åt betjante vid universiteten, karolinska institutet med tandläkarinstitutet och serafimerlasarettets kliniska laboratorium, tekniska högskolan, veterinärhögskolan, skogshögskolan, farmaceutiska institutet, statsmedicinska anstalten, veterinärbakteriologiska

anstalten, skogsförsöksanstalten, naturhistoriska riksmuseet och centralanstalten för jordbruksförsök måtte få utgå med 1,200 kronor i lön, 600 kronor i tjänstgöringspenningar samt tre ålderstillägg, vardera å 200 kronor, efter respektive 3, 6 och 9 års tjänstgöring, ävensom ortstillägg »på sätt redan tidigare vunnit tillämpning och med belopp av 200 kronor», så att slutavlöningen komme att uppgå till 2,600 kronor.

Därutöver har hemställts »om tillägg för sådana befattningshavare, vilka tidigare på grund av särskilda kvalifikationer haft förmånen av högre lön; och att tilläggets storlek må bestämmas i samma proportion till normallönen som förut».

Samtliga dessa framställningar hava genom särskilda remisser överlämnats till löneredgeringskommittén, som anbefallts att i ärendet verkställa erforderlig utredning och därefter till Eders Kungl. Maj:ts inkomma med det utlåtande och förslag, vartill utredningen kunde för-
anleda.

För att tagas i övervägande vid fullgörande av det åt löneredgeringskommittén sålunda lämnade uppdraget har jämväl enligt Eders Kungl. Maj:ts beslut den 20 mars 1914 till kommittén överlämnats en av statskontoret verkställd utredning rörande, bland annat, de prestationer, som borde åläggas vaktmästare vid länsstyrelse för förmån av fri bostad.

Beträffande nämnda utredning må erinras följande.

Genom kungl. brev den 13 augusti 1910 anbefalldes statskontoret att avgiva utlåtande och förslag till bestämmelser i fråga om gäldande av kostnaderna för skötseln av värmeledning i de länsstyrelsernas lokaler, där sådan funnes anordnad, i den mån skötseln därav befunes icke kunna åläggas vid länsstyrelse anställd vaktmästare.

I anledning av vad statskontoret anförde i ett den 13 februari 1911 i ärendet avgivet utlåtande anbefalldes statskontoret jämlikt kungl. beslut den 19 april 1912 att från länsstyrelserna infordra uppgifter dels å de bostadsförmåner, som åtnjotes av hos länsstyrelserna anställda vaktmästare, om dessa bostädernas beskaffenhet samt huruvida förmånen även inbegrepe fri vedbrand, dels å vilka prestationer i avseende å städning, eldning, rengöring och dylikt, som för nämnda förmånens åtnjutande borde åläggas vederbörande vaktmästare, och vilka prestationer borde enligt i orten rådande förhållanden i värde fullt motsvara den åtnjutna förmånen, dels ock å de kontanta ersättningar, som dessutom kunde vara nödvändiga för skötsel av värmeledning eller för övriga nyss omförmälda bestyr, dock att, beträffande Uppsala länsstyrelse, därifrån borde inhämtas upplysning blott om kostnaden för städning och dylikt.

Sedan dylika yttranden inkommit från samtliga länsstyrelser, har statskontoret uti underdånig skrivelse den 26 mars 1913, med överlämnande av berörda yttranden, lämnat en sammanfattande redogörelse för förhållandena i berörda avseenden hos de särskilda länsstyrelserna.

Av nämnda redogörelse fann statskontoret framgå att, förutom de bägge hos Uppsala länsstyrelse anställda vaktmästarna, vilka på grund av åtnjuten bostadsförmån vore skyldiga att vidkännas avdrag å sin avlöning med 100 kronor vardera, tjugu av länsstyrelsernas vaktmästare åtnjöte fri bostad, i de flesta fall jämte fri vedbrand. För mer än hälften av dessa motsvarades bostadsförmånen allenast av skyldighet att hava viss tillsyn över landsstatshuset, ombesörja flaggning och dylikt; en vaktmästare (i Kristianstads län) hade sig ålagd skyldighet att sköta en värmeledning och en kamin samt ombesörja viss renhållning, och beträffande de övriga syntes hänsyn till bostadsförmånen hava tagits vid bestämmande av ersättning för städning, eldning och rengöring.

Statskontoret ansåg vad i ärendet förekommit icke kunna föranleda ämbetsverket att frångå sin i utlåtande den 13 februari 1911 uttalade mening, att bostadsförmån, som åtnjötes av hos länsstyrelse anställd vaktmästare, borde motsvaras av skäliga prestationer från bostadsinnehavarens sida i avseende å städning, eldning, renhållning och dylikt.

Därvid fäste sig statskontoret mindre vid den besparing, som därigenom kunde vinnas och vilken ej kunde bliva så synnerligen avsevärd, än vid önskvärheten av att den olikhet i avlöningsförmåner, som rådde mellan de vaktmästare, som hade, och de, som icke hade fri bostad, bleve förminskad.

Statskontoret kunde ej dela den meningen, att fördelen av att hava vaktmästare boende inom landsstatshuset, även om därvid viss skyldighet att låsa portar, hissa flaggor och dylikt ålåge vaktmästaren, vore tillräckligt vederlag för upplåten bostadsförmån.

Vad anginge den av några länsstyrelser uttalade farhågan för att vederbörande vaktmästare skulle hellre avstå från bostaden än underkasta sig skälig minskning i ersättning för städning, eldning m. m., föreföll denna farhåga statskontoret ogrundad, om blott bostadsförmånens värde därvid ej uppskattades för högt, något som vid dylika uppskattningar enligt statskontorets antagande aldrig inträffade.

Medan statskontoret således fortfarande ansåg full valuta för bostadsförmån böra lämnas av vederbörande vaktmästare, hade statskontoret emellertid, med hänsyn till de många olika kombinationer av varjehanda åligganden i fråga om städning, eldning, rengöring m. m., som vid de särskilda länsstyrelserna förelåge, funnit sig böra frångå sitt i utlåtandet

den 13 februari 1911 gjorda uttalande, att ersättningen för dessa bestyr borde bestämmas av Eders Kungl. Maj:t.

Ifrågavarande, efter lokala förhållanden växlande ersättningsbelopp syntes nämligen, i betraktande av vad som vid den av statskontoret gjorda utredningen förekommit, lämpligen böra fastställas av länsstyrelserna själva. Då det anförda syntes äga giltighet även beträffande gottgörelsen för skötandet av värmeledning, där sådan funnes, ansåg statskontoret, att det borde överlämnas åt länsstyrelserna att jämväl bestämma ersättningen för detta bestyr.

Statskontoret höll före, att länsstyrelserna i samband därmed borde förståddas att tillse, det varje bostadsförmån, som vare sig med eller utan vedbrand åtnjötes av vaktmästare, uppskattades till visst skäligt belopp i penningar samt att statsverket erhöles full valuta för detta värde antingen genom sådana arbetsprestationer, som ej ålåge bostadsinnehavaren i egenskap av vaktmästare, eller i förekommande fall, genom motsvarande avdrag å med honom avtalad ersättning för dylika prestationer.

Statskontoret hemställde, att Eders Kungl. Maj:t måtte förordna, dels att länsstyrelserna skulle äga att bestämma den ersättning, som prövades erforderlig för städning, eldning, rengöring m. m. inom länsstyrelsernas lokaler samt för skötsel av därstädes befintlig värmeledning, dels att varje bostadsförmån, med eller utan vedbrand, som utan avdrag å lönen åtnjötes i statsverket tillhörig lägenhet av hos länsstyrelse anställd vaktmästare, skulle av länsstyrelsen uppskattas till visst skäligt värde i penningar, dels ock att det skulle åligga sådan länsstyrelse tillse, att statsverket för detta värde erhöles full gottgörelse antingen genom sådana arbetsprestationer av angiven art, som ej kunde åläggas bostadsinnehavaren i egenskap av vaktmästare, eller, i förekommande fall, genom motsvarande avdrag å den för dylika prestationer fastställda ersättning.

Löneregleringskommittén, som den 14 november 1916 avgivit sitt betänkande i ärendet, har därvid till en början lämnat en detaljerad redogörelse för tillkomsten av de nu gällande avlöningsbestämmelserna för befattningshavare av ifrågavarande slag samt en tabellarisk översikt av till dem nu utgående avlöningar (sid. 92), vidare en detaljerad redogörelse för förenämnda till kommittén remitterade ävensom eljest inkomna framställningar i förevarande ämne (sid. 119—144) samt en utredning om ifrågavarande befattningshavares göromål, arbetstid och extra inkomster i och utom tjänsten m. m. (sid. 145—188).

Beträffande den föreliggande huvudfrågan, huruvida och i vilken

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 1 saml. 295 häft. (Nr 342.) 4

**Den kontanta
avlöningen.**

*Löneregleringskom-
mittén.*

mån vaktmästarkåren i dess helhet, vilkens avlöningar i allmänhet reglerats under de senast förflutna tio åren, nu ytterligare bör få sina avlöningsförmåner höjda, har kommittén uttalat sig på följande sätt:

»Vid föredragning inför Kungl. Maj:t den 15 mars 1907 av frågan om ny avlöningsstat för statskontoret framhöll vederbörande departementschef såsom huvudsakliga skäl för en ny reglering av de centrala ämbetsverkens avlöningsförhållanden dels levnadskostnadernas stegring, dels den föreslagna skyldigheten för tjänstemännen att bidra till sin egen pensionering, dels ock vikten för statsverket att till sina tjänster, särskilt de högre och betydelsefullare, förvärva dugliga och fullt kvalificerade krafter.

Departementschefen anförde vidare, hurusom, då det gällde att med vederbörlig hänsyn till berörda förhållanden utfinna ett lämpligt mått för avlöningarna, det visserligen kunde synas följdriktigast att först vidtaga en procentiskt lika förhöjning för avlöningarna vid samtliga tjänstegrader, ungefärligen motsvarande vad av den inträdda prisstegringen kunde anses påkallat, samt därefter tillägga vad på grund av övriga omförmälda förhållanden kunde föranledas.

Då emellertid de avlöningar, som voro fästa vid de högre befattningarna, givetvis måste anses redan då så avpassade, att deras innehavare icke kunde anses i samma mån beroende av en prisstegring, den där icke nådde alltför stora dimensioner, som de lägre tjänst innehavarna, vilka uppbyrå avlöningar, beräknade för en tarvligare levnadsställning och i följd därav ock givetvis vida känsligare för rubbningar i prisförhållandena, fann departementschefen, i likhet med löne regleringskommittén, som förut yttrat sig i ämnet, skäligt, att vid avlöningarnas bestämmande — därvid naturligen även statsekonomiska hänsyn måste göras gällande — en relativt större avlöningsförhöjning vidtoges beträffande de lägre tjänstemännens avlöningar än i fråga om de högres.

Departementschefen förklarade, att vad han sålunda yttrat om de lägre tjänstemännens avlöningar naturligen i allo gällde även om betjäntklassens.

I betraktande av den högst betydande stegring i levnadskostnaderna, som efter det den senaste löne regleringen för de centrala ämbetsverken ägt rum, inom huvudstaden inträtt samt med hänsyn till övriga av departementschefen förut påpekade omständigheter och särskilt de avsevärda bidrag till egen pensionering, som därest ett av Kungl. Maj:t för 1907 års riksdag framlagt förslag till ordnande av det civila pensionsväsendet bleve genomfört, tjänstemännen komme att få vidkännas, ansåg sig departementschefen böra föreslå, att lönesatserna för samtliga tjänstegrader sattes något högre än vad statskontoret självt ansett sig böra påyrka.

Departementschefen hemställde förty, bland annat, att avlöningarna till förste vaktmästare och övriga vaktmästare, av statskontoret föreslagna till 1,400 kronor för den förre och till 1,100 kronor jämte ett ålderstillägg å 100 kronor för de senare, måtte förhöjas till 1,500 kronor för den förre och till 1,200 kronor jämte ett ålderstillägg å 100 kronor för de senare.

Kungl. Maj:ts proposition (nr 100) till 1907 års riksdag avfattades i enlighet med departementschefens sålunda gjorda uttalanden.

I skrivelse den 14 maj 1907 (nr 131) tillkännagav riksdagen, att, ehuru de av Kungl. Maj:t föreslagna lönebeloppen innebure en högst väsentlig förhöjning av de då utgående avlöningarna, riksdagen likväl ansett sig böra lämna de föreslagna

beloppen utan erinran *dels* med hänsyn till den betydliga stegringen i levnadskostnaderna, som ägt rum efter den närmast därförut vidtagna löneregleringen för statskontoret, vilken stegring, enligt vad de i ärendet verkställda statistiska utredningarna gåve vid handen, måste beräknas till allra minst 25 procent, *dels ock* under förväntan, att de sålunda föreslagna beloppen skulle, på sätt av departementschefen uttalats, »visa sig tillräckliga för en lång tid framåt».

Sedan detta beslut fattades, hava 9 år förflutit. Under denna tid hava vaktmästarna i de efter statskontorstypen reglerade centrala ämbetsverken, vilka vid den skedda regleringen tillgodosågos i procentvis avsevärt högre grad än övriga befattningshavare i dessa ämbetsverk, såsom förut nämnts erhållit ytterligare avlöningsförhöjning ej blott i form av ökat antal ålderstillägg, utan även i åtskilliga fall i form av särskild gottgörelse för bestyr, vilka förut ansetts åligga dem i tjänsten.

Nu kräves än ytterligare en betydande höjning i löneförmånerna.

Med undantag beträffande vissa befattningshavare, speciellt sådana som äro anställda vid vetenskapliga institutioner, hava de gjorda framställningarna om förbättrade avlöningsförmåner grundats icke på göromälens mera krävande beskaffenhet och omfattning, utan allenast på den efter löneregleringarnas fastställande inträffade stegringen i levnadskostnaderna.

Om man godkänner detta skäl för en omreglering av de nu gällande, i allmänhet under de senaste nio åren fastställda löneförmånerna, så framställer sig osökt tanken, att en sådan omreglering borde omfatta ej blott vaktmästare och deras vederlikar, utan jämväl tjänstemän, detta desto hellre, som de förra, med hänsyn till nuvarande särskilda tidsomständigheter, i vissa avseenden, såsom genom erhållande av krigstidshjälp, genom lättnad i den kommunala skatteplikten (jämför kungl. förordning den 24 mars 1916) samt genom rätt att för nedsatt pris inköpa s. k. kompensationsvaror, beretts en lindring i dyrtidens tryck, vilken de senare i allmänhet måst undvara.

Spörsmålet om en sådan allmän omreglering föreligger emellertid ej nu.

Beträffande de här ifrågakarande befattningshavarna är det visserligen obestridligt, att en del av dem uppbära av det allmänna en avlöning, som med hänsyn till den ovanberörda stegringen av levnadskostnaderna svårligen kan anses tillräcklig för en familjeförsörjare.

I stort sett förhåller det sig emellertid så, att vaktmästare och deras vederlikar, med undantag för antydda befattningshavare vid vetenskapliga institutioner, hava en ej särdeles ansträngande tjänstgöring, vilken icke tager deras tid helt i anspråk.

Då deras krafter i regel icke slitas vidare hårt under arbetet, som ofta omfattar ett relativt litet antal timmar om dagen och ej sällan till stor del består i s. k. »passning», kan deras arbetskraft ej anses vara helt utnyttjad av det allmänna, och befattningshavaren bör i allmänhet kunna genom arbete utom tjänsten förskaffa sig inkomst utöver statslönen.

Att så i stor utsträckning också sker, torde genom de upplysningar om befattningshavarnas extra inkomster i och utom vederbörande ämbetsverk, för vilka redogjorts å sid. 168—176 samt 182—188, få anses ådagalagt, ehuru dessa upplysningar, på sätt förut omnämnts, ingalunda alltid omfatta ifrågakarande befattningshavares alla extra inkomster.

Av ålder har det ålegat de flesta vaktmästare att verkställa städning och

eldning i ämbetslokalerna. Härutinnan har undan för undan ändring skett, så att numera i det stora flertalet statsinstitutioner vaktmästarna, deras husfolk eller andra uppbara särskild ersättning härför.

Enahanda är förhållandet med insättning och uttagning av innanfönster, varjämte för utförande av mindre flyttningar av möbler och andra transporter stadsbud och annan tillfällig hjälp i stor utsträckning anlitas.

På senaste tiden har det i en del ämbetsverk blivit praxis, att vaktmästarna erhålla gottgörelse för tjänstgöring å s. k. övertid, exempelvis för söndagsvakt, för vakthållning vid reparationsarbetens utförande o. d. Flerstädes erhålla vaktmästare särskild ersättning för småbestyr, som synas hava bort dem i tjänsten åläggas, exempelvis för ordnande av riksdagstryck, för transport av böcker inom vederbörande institutions egna lokaler, för biträde vid utskrivning av postanvisningar o. d., varjämte till andra än ordinarie vaktmästare i stor utsträckning betalas ersättning för diverse handräckningsgöromål, såsom för »flaggning», »omflyttning av skåp och bokhyllor», »nedbärning av böcker från biblioteket till källararkivet», »iordningställande av diverse böcker och tidskrifter», »flyttning av hyllor och böcker», »omflyttning av möbler», »omplacering och sortering av kommittébetänkanden» m. fl. dylika bestyr.

Fall finnes till och med, då stängning av ytterport ersättes, oaktat vaktmästare, visserligen mot vederbörligt avdrag å avlöningen, åtnjuta bostad, belägen omedelbart invid samma port.

Det bör ock bemärkas, hurusom ett flertal vaktmästare vid länsstyrelserna åtnjuta bostad, vanligen med bränsle och ibland med lyse, antingen utan vederlag eller mot vederlag, som uppenbarligen icke står i rimligt förhållande till de åtnjutna förmånernas värde.

I de fall, då vaktmästare åtnjuta dylika förmåner mot avdrag å avlöningen, understiger avdraget i allmänhet betydligt det pris förmånerna i allmänna marknaden skulle betinga.

Slutligen må erinras, att vaktmästare, vilka mot i stat föreskrivet löneavdrag åtnjuta bostad med bränsle, i ett ej ringa antal fall utan vederlag njuta förmånen av fri belysning.

Kommittén har i sin cirkulärskrivelse till ämbetsverken begärt yttrande, huruvida icke ökade göromål skulle kunna åläggas vaktmästarna. Svaret har i en del fall blivit, att vaktmästarna redan nu äro skäligen sysselsatta under normal arbetstid, men i andra fall har svarats, att vaktmästarna sakna kompetens för utförande av göromål, som nu påvila andra funktionärer.

Vad här i ovanberörda hänseenden sagts gäller i stort sett icke beträffande vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare vid vissa vetenskapliga institutioner, såsom universiteten, karolinska institutet och veterinärhögskolan.

Dessa hava i allmänhet, såsom den förebragta utredningen giver vid handen, ej blott att biträda vid laborationer och undersökningar, som av dem kräva särskild vakenhet och intelligens och som dessutom ofta äro förenade med sanitära vådor, utan få jämväl i många fall utan särskild ersättning verkställa städning, renhållning, eldning o. d. sysslor, för vilka vaktmästare i centrala ämbetsverk vanligen erhålla särskild ersättning.

Förstberörda befattningshavare hava i stort sett blivit i avlöningshänseende likställda med vaktmästarna i de centrala ämbetsverken. Härutinnan är en ändring av behovet påkallad.

Visserligen är det sant, att jämväl åtskilliga av de förstnämnda åtnjutna extra inkomster i eller utom tjänsten, men dels lägger den strängare tjänstgöringen svårigheter i vägen för dylikt förvärv, och dels är deras arbete i regel mera ansvarsfullt och krävande än en vanlig vaktmästares göromål, vartill kommer, att det i många fall, särskilt vid patologiska och kemiska institutioner, ej blott, såsom förut påpekats, är förenat med sanitära vådor utan jämväl ofta åsamkar dem extra kostnader och obehag därigenom, att de vid arbetet äro utsatta för risk att få sina kläder skadade.

Vid sådant förhållande synas — oberoende av den framgång, som kan komma de centrala ämbetsverkens vaktmästares krav på löneförhöjning till del — ovan avsedda befattningshavare böra på avlöningskalan placeras högre än de senare.

Ehuruval, såsom ovan antytts, i stort sett såsom skäl för löneförhöjning åt vaktmästare och deras vederlikar allenast anförts, att deras avlöning i följd av levnadskostnadernas stegring vore otillräcklig, och ehuru detta skäl egentligen endast äger giltighet för de statstjänare, vilkas verksamhet i det allmännas tjänst så tager deras tid och krafter i anspråk, att de icke kunna genom arbete utom tjänsten nämnvärt öka sina inkomster, har kommittén likväl ansett sig icke böra avstyrka en förhöjning av de nu ifrågakarande befattningshavarnas avlöningsförmåner.

Kommittén har härvid, bland andra omständigheter, fäst avseende därå, att den starka sänkningen av penningens köpkraft måste göra sig kännbar i synnerhet för de lägst avlönade kategorierna av statstjänare.

Tillika må erinras, hurusom det torde få anses ovisst, både om och i varje fall när köpförmågan hos penningen kan komma att åter närma sig vad den var vid tiden för fastställandet av huvudgrunderna för de nu gällande avlöningssatserna.

Det stora flertalet av nu ifrågakarande befattningshavare har föga utsikt att vinna befordran till högre tjänstegrad, enär förste vaktmästarsysslorerna och med dem jämförliga befattningar äro till antalet jämförelsevis få.

Vid sådant förhållande har det för kommittén framstått såsom önskvärt, att den förhöjning i avlöning, som kan varda ifrågakarande befattningshavare, utom förste vaktmästare och deras vederlikar, till del, må komma dem till godo ej blott genom någon ökning av begynnelseavlöningen utan ock genom medgivandet åt dem av ett tredje ålderstillägg.

Då vaktmästare nu i allmänhet hava ett ålderstillägg mer än förste vaktmästare, torde en given konsekvens av bifall till berörda förslag bliva, att förste vaktmästare och deras vederlikar, i den mån de icke redan nu hava två ålderstillägg, erhålla två sådana.

För vinnande av begränsning i det för närvarande mycket stora antalet sinsemellan avvikande avlöningstyper synes vidare vara önskvärt, att vid en omreglering av ifrågakarande befattningshavares avlöningsförmåner en sådan avvikelse från den allmänna regeln, som att ålderstilläggen till några få av dessa befattningshavare utgå med 150 kronor i stället för det vanliga beloppet 100 kronor, må varda undanröjd.

I allmänhet är det förenat med svårighet att vid sjukdomsfall eller annat förfall för någon av nu ifrågakarande befattningshavare få tjänsten uppehållen för allenast tjänstgöringspenningarna.

Enligt gällande villkor för avlöningarnas åtnjutande kan befattningshavare vid tjänstledighet för enskilda angelägenheter eller för hälsans vårdande förpliktas

att, utöver tjänstgöringspenningarna, avstå så mycket av lönen (resp. ortstillägget). som för tjänstens uppehållande erfordras eller eljest anses skäligt.

Då vederbörande ämbetsverk icke hava några medel att disponera till vikariatsersättning under dylik ledighet. blir härvidlag ordet »kan» liktydligt med »skall».

Annorlunda ställer sig saken vid semester eller sjukdomsförfall; befattningshavaren avstår vid semester ingen del av sin avlöning och vid tjänstledighet för sjukdom allenast tjänstgöringspenningarna; vaktmästares vikarie uppstår då av särskilt anvisade medel ersättning, uppgående — med inberäkning vid sjukdomsförfall av belöpande tjänstgöringspenningar — till högst 3 kronor pr dag.

Nu antydda förhållanden göra det önskligt, att den ökning i begynnelseavlöning, som kan varda ifrågakarande befattningshavare beviljad, må i sin helhet eller till större delen läggas till tjänstgöringspenningarna, så att befattningarna må kunna vid sjukdomsförfall uppehållas utan alltför hårt betungande av anslagen till vikariatsersättning, flitpenningar o. d.

En fördelning av begynneavlöningen på dylikt sätt nödvändiggöres också av angelägenheten därav att pensionsunderlagen, som i regel bildas av lönen och ålderstilläggen och som genom tillkomsten av ett ytterligare ålderstillägg skulle stiga med 100 kronor, ej varda jämväl genom begynnelseavlönens ökning uppbringade till högre belopp än som må anses skäligt.

Det stora flertalet av de 332 ordinarie befattningshavare, om vilka är fråga. kunna — om man bortser från förmånerna av fri bostad, bränsle och lyse, uniformspersedlar, beklädnadsersättning, personliga lönetillägg, ersättning för särskilda göromål, tantième o. d., beträffande vilka förmåner kommittén icke har för avsikt att i detta sammanhang föreslå några mera omfattande principiella förändringar — nu hänföras till någon av följande normalgrader:

	Antal befatt- nings- havare.
<i>I. »Vaktmästargraden»:</i>	
a) i Stockholm: begynneavlöning 1,200 kronor, slutavlöning 1,400 kronor	144
b) i Östersund, Umeå och Luleå: begynneavlöning 1,125 kronor, slutavlöning 1,325 kronor	6
c) å övriga orter: begynneavlöning 1,050 kronor, slutavlöning 1,250 kronor	91
<i>II. »Förste vaktmästargraden»:</i>	
a) i Stockholm: begynneavlöning 1,500 kronor, slutavlöning 1,600 kronor	45
b) i landsorten: begynneavlöning 1,350 kronor, slutavlöning 1,450 kronor	2
<i>III. »Preparatorsgraden»:</i>	
a) i Stockholm: begynneavlöning 1,650 kronor, slutavlöning 1,850 kronor	9
b) i landsorten: begynneavlöning 1,500 kronor, slutavlöning 1,700 kronor	9

Summa 306

Vad nu först beträffar »vaktmästargraden», har kommittén i enlighet med sina förut gjorda uttalanden ansett skäligt, att de vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare, som för närvarande hava 1,200, 1,125 eller 1,050 kronor i begynneavlöning och respektive 1,400, 1,325 eller 1,250 kronor i slutavlöning, erhålla ett tredje ålderstillägg, å 100 kronor, efter 15 års tjänstgöring; att de av

dessa befattningshavare, som äro anställda vid vissa vetenskapliga institutioner och vilkas arbete kan anses vara av mera ansvarsfull eller krävande beskaffenhet, erhålla 300 kronors förhöjning i begynnelseavlöningen; samt att de övriga befattningshavarna i denna grupp erhålla 100 kronors höjning i begynnelseavlöningen.

Beträffande därefter »förste vaktmästargraden» föreslår kommittén, att ålders- tilläggsens antal må bestämmas till två, vardera å 100 kronor, att åtnjutas efter respektive 5 och 10 år, samt att begynnelseavlöningen må ökas med 100 kronor.

Vad slutligen beträffar de till »preparatorsgraden» hänförliga befattnings- havarna, vilka nu åtnjuta en begynnelseavlöning av 1,650 kronor i Stockholm och 1,500 kronor i landsorten samt en slutavlöning av 1,850, respektive 1,700 kronor, bör enligt kommitténs mening jämväl dem beredas ett tredje ålderstillägg å 100 kronor, att utgå efter 15 års tjänstgöring. Begynnelseavlöningens höjning synes kommittén, då det här gäller å avlöningsskalan högre stående befattningshavare, kunna begränsas till 50 kronor.

Ortstillägg med 150 kronor tillkommer, med några få undantag, dem av ifrågavarande befattningshavare, som äro placerade i Stockholm, samt med 75 kronor vaktmästarna vid länsstyrelserna i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län; undantagna äro vaktmästaren vid mynt- och justeringsverket ävensom förste och andre vaktmästarna samt portvakten vid akademien för de fria konsterna.

Kommittén föreslår i det följande för vaktmästaren vid mynt- och justerings- verket avlöning i viss normalgrad, med ålderstillägg; men i övrigt har kommittén ansett sig icke böra hemställa om ändring av gällande bestämmelser i fråga om ortstillägg.

I enlighet med sina sålunda gjorda uttalanden har kommittén för ifråga- varande befattningshavare uppställt följande normala avlöningsgrupper:

	Lön.	Tjänst- görings- pen- ningar.	Orts- tillägg (i Stock- holm).	Summa.	Anmärkningar.
<i>Grupp A.</i>					
Vaktmästare i centrala ämbets- verk m. fl.	700	450	150	1,300	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 10 år med ytterligare 100 kronor och efter 15 år med än ytterligare 100 kronor.
<i>Grupp B.</i>					
Vissa vaktmästare vid univer- siteten och karolinska insti- tutet m. fl.	800	550	150	1,500	
<i>Grupp C.</i>					
Förste vaktmästare i centrala ämbetsverk m. fl.	900	550	150	1,600	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor och efter 10 år med ytterligare 100 kronor.
<i>Grupp D.</i>					
Preparatorer vid universiteten och karolinska institutet m. fl.	900	650	150	1,700	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 10 år med ytterligare 100 kronor och efter 15 år med än ytterligare 100 kronor.

Högsta pensionsunderlaget, som nu utgör för vaktmästare i normalgrad 900 kronor, för förste vaktmästare 1,000 kronor och för preparator 1,100 kronor, skulle vid bifall till kommitténs förslag höjas för grupp A med 100 kronor, för grupp B med 200 kronor, för grupp C med 100 kronor och för grupp D med 100 kronor till respektive 1,000, 1,100, 1,100 och 1,200 kronor».

*Yttranden
öfver löne-
reglerings-
kommitténs
förslag.*

Med anledning av vad löneregeringskommittén anfört hava Sveriges universitets- och högskolebetjäntes förening den 13 januari 1917 och statens vaktmästares förening den 18 i samma månad inkommit med nya framställningar, i vilka de gent emot kommittén vidhållit sina förut gjorda yrkanden. Dessutom hava utlåtanden avgivits av flertalet av Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande samt av medicinalstyrelsen, mynt- och justeringsverket, riksarkivariern och landsarkivarierna i Uppsala, Vadstena, Lund och Göteborg, riksbibliotekariern och överbibliotekarierna vid universitetsbiblioteken i Uppsala och Lund, föreståndaren för Uppsala universitets botaniska trädgård, Uppsala universitets drätselnämnd, akademien för de fria konsterna, styrelserna för tekniska högskolan, Chalmers tekniska institut, veterinärhögskolan och centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet ävensom de vid sistnämnda anstalt fast anställda vaktmästarna.

Några av de myndigheter, som yttrat sig i ärendet, lämna kommitténs förslag utan erinran. De flesta finna dock den föreslagna avlöningsförhöjningen otillräcklig: »den minskning av penningvärdet, som vållats genom de på grund av krigstillståndet stegrade varuprisen, kan knappast inom överskådlig tid förväntas neutraliserad och det kunde förty tilläventyrs hava varit riktigare att med hänsyn till även under normala förhållanden sjunkande penningvärde, som otvivelaktigt efter några år kommer att föranleda allmän löneförhöjning, redan nu på en gång företaga sådan höjning av vaktmästarnas ordinarie löneförmåner, att särskilt krigstidstillägg för dem icke vore erforderligt» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i Örebro län), »även om till grund för nu ifrågasatta löneroglering icke bör läggas den stegring i avseende å levnadskostnaderna, som nu rådande krigstillstånd framkallat, torde dock jämväl efter krigstillståndets upphörande under en längre följd av år kunna förväntas en dyrtid, som kommer att göra en ändring i förövarande, redan för normala förhållanden otillfredsställande förslag oavvisligen nödvändig» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i Kopparbergs län), »förslaget kan icke utgöra någon slutgiltig löneroglering för någon avsevärd tid framåt» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i Västerbottens län), »penningvärdets fall har haft till följd, att den avlöning, som numera bjudes i enskild tjänst anställda vaktmästare, i

de flesta fall överstiger vad som föreslagits för ifrågavarande statens befattningshavare» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavare i Jönköpings län), »det synes böra tagas under allvarligt övervägande, huruvida icke den nu ifrågasatta löneordningen borde innehålla en löneförhöjning, som bättre än den av kommittén föreslagna kunde anses motsvara tidens krav och de avlöningsförmåner, som blivit medgivna av de kommunala representationerna med deras nära kännedom om levnadskostnaderna» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i Hallands län), »de nu föreslagna avlöningsförmånerna äro icke av beskaffenhet att medföra någon avsevärd förbättring i vaktmästarnas alltför knappa löneförhållanden» (Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i Göteborgs och Bohus län).

Dessutom hava, med framhållande av de höga levnadskostnaderna på vissa orter, framställts anspråk på ortstillägg, där sådana hittills icke förekommit, eller höjning av i nu gällande lönestater anvisade ortstillägg.

I sitt den 23 februari 1917 avgivna utlåtande har *statskontoret*, som även haft att taga i övervägande statens vaktmästares förenings förut nämnda framställning den 18 januari 1917, uttalat sig på följande sätt:

»Vad nu först beträffar kommitténs uttalande angående vaktmästarnas möjlighet att genom arbete utom tjänsten nämnvärt öka sina inkomster, invänder statens vaktmästares förening i sin ovannämnda underdåniga framställning den 18 januari 1917, att en mängd vaktmästare ej kunna skaffa sig någon extra förtjänst eller ock en högst obetydlig tilläggsinkomst. Och, citerande en motion vid 1907 års riksdag, framhåller föreningen 'det olämpliga — staten ovärdiga — i att hänvisa sina tjänare, vilkas bästa arbetstid den tager i anspråk, till att med extra arbete — som de vanligtvis nödgas utföra under den till vila avsedda natten — förtjäna vad som oundgängligen kräves till livsuppehållet' och uttalar, att 'även för de så kallade betjante borde som regel uppställas, att de — med full sysselsättning av sin statstjänst — finge sådan avlöning, att de kunde leva därav utan att nödgas jakta ut sig med sökande efter biförtjänster på skilda håll'.

Häruti vill *statskontoret* för sin del instämma och *statskontoret* tillägger, att ämbetsverket icke av kommitténs den 18 november 1903 avgivna betänkande nr I, angående allmänna förutsättningar och grunder för en reglering av löneförhållanden m. m. inom de centrala ämbetsverken, kunnat få den uppfattningen, att det varit avsett att göra någon skillnad mellan vaktmästare och andra befattningshavare i så måtto, att de förra mera än de senare skulle vara hänvisade till att söka sin bärgning genom arbete utom tjänsten. Sådant arbete angives ingenstädes i nyssberörda betänkande såsom från statens sida förutsatt utan endast såsom medgivet. Vad som anföres såsom skäl för ett sådant medgivande äger sin riktighet lika väl i fråga om vaktmästare, som i fråga om andra statstjänare, nämligen att — såsom det heter å sid. 31 med ett citat från justitiestatsministern friherre Louis De Geers anförande till statsrådsprotokollet den 10 december 1875 — »fordringarna på statens tjänare kunde icke ställas så höga, att de icke för män med mer än

vanlig arbetsförmåga lämnade någon tid övrig för andra sysselsättningar och enskilda angelägenheter. Förbjödes nu dessa att använda sin lediga tid på det för dem förmånligaste sätt så bleve följden ingen annan än att staten beröfvade sig de större förmågornas tjänst, ty de kunde utom densamma bereda sig bättre villkor, om till statens knappt tillmätta löner icke kunde få läggas någon biförtjänst». Och för egen del formulerar kommittén å sid. 106 i sistnämnda betänkande sin åsikt i detta ämne sålunda:

»Staten bör äga att å sina tjänare, där dessa avlönas på ett tillfredsställande sätt, ställa det anspråk, att åtminstone i regel deras tid och krafter helt ägnas åt dem anförtrödda befattningar, varför även dessa befattningar böra så ordnas, att de i allmänhet fullt kräva sin man.

Givet är emellertid, att, då fordringarna å statstjänarnas arbetsförmåga ej få ställas högre, än att de i regel kunna utan oskäligen ansträngning fyllas, för en och annan med större arbetsförmåga och arbetsiver utrustad person kan bliva åtskillig tid övrig även för andra göromål, men detta bör, om statstjänsten så ordnas, som ovan antytts, och behörigen skötes, bliva undantagsfall.»

Vid sådant förhållande måste, enligt statskontorets förmenande, kommitténs i nu föreliggande betänkande nr LI framställda förslag till avlöningsförhöjning bedömas, åtminstone i regel, utan hänsyn till möjligheten för vederbörande att förskaffa sig extra inkomster.

I kommitténs förevarande förslag har man att särskilja tvenne moment: en allmän höjning av vaktmästarkårens avlöningsförmåner och en jämkning av förmånerna för olika befattningshavare.

Beträffande det förra av dessa moment eller den allmänna avlöningsförhöjningen har man, på grund av vad i det föregående anförts, att helt och hållet bortse från möjligheten för befattningshavarna att förskaffa sig inkomster utom tjänsten. Återstår då såsom ledning för bedömandet av kommitténs förslag i denna del endast stegringen i levnadskostnaderna.

Kommittén uppger sig (sid. 238 i nu föreliggande betänkande) hava tagit hänsyn till den stegring, som ägt rum efter år 1907, »då principerna för flertalet av de nu gällande lönereglerna utformades». I sin här ovan nämnda underdåniga framställning den 18 januari 1917 framhåller statens vaktmästares förening, att de uppgifter om levnadskostnaderna, som åberopades vid fastställandet av nu gällande lönereglerna, avsågo tiden fram till åren 1904 och 1905, således icke år 1907. En närmare undersökning, som statskontoret icke varit i tillfälle att utföra, torde i detta hänseende vara erforderlig.

Den avlöningsförhöjning, som kommittén från sin utgångspunkt ansett skälig för de flesta vaktmästare, utgöres dels av 100 kronor i begynnelseavlöning och dels av 100 kronor såsom ett ytterligare ålderstillägg utöver dem som nu åtnjutas. Genom vilka beräkningar kommittén vunnit övertygelsen, att dessa belopp motsvara vad kommittén kallar den normala stegringen i levnadskostnaderna, d. v. s. den del av stegringen, som icke härflyter av kriget, framgår icke av betänkandet. I sin meranämnda underdåniga framställning den 18 januari 1917 anför statens vaktmästares förening, att priset på ett flertal av de nödvändigaste livsförnödenheterna stigit med över 80 procent sedan år 1904 och att man måste betala 1,227 kronor.

för vad som da kunde erhållas för 670 kronor. Till stöd för dessa uppgifter anföres statistisk månadsskrift för november 1916. Även om en avsevärd reduktion av dessa siffror måste göras för den av kriget härflytande exceptionella stegringen, och även om man icke lämnar ur sikte, att vaktmästarna vid de centrala verken redan erhållit ett ålderstillägg utöver de i enlighet med 1907 års lönerегleringsprinciper beviljade avlöningsförmåner, förefaller det dock i allt fall synnerligen ovisst, om de nu föreslagna avlöningsförmånerna motsvara prisstegringen. Tager man därjämte hänsyn till, att det är osäkert, om och i vilken mån köpförmågan hos penningen kan komma att åter höjas efter det pågående krigets slut, så måste det framstå som en orättvisa mot vaktmästarkåren att i denna stund genomföra en *definitiv* lönerегlering, sådan som den lönerегleringskommittén föreslår utan åberopande av några som helst beräkningar.

Statskontoret erinrar i detta sammanhang, att statskontoret i underdånig skrivelse den 10 november 1916, angående förhöjning i de till statskontorets befattningshavare — däribland även vaktmästare — utgående avlöningar, hemställt om utredning genom sakkunniga personer angående åtgärder för att under växlande konjunkturer vid dess ursprungliga nivå bibehålla köpkraften av de till statens befattningshavare utgående avlöningar. Statskontoret framhöll i denna skrivelse, att man numera genom kommerskollegii och socialstyrelsens arbeten äger tillgång till omfattande officiella utredningar angående prisnivån vid olika tider, men att ytterligare utredning genom på detta område sakkunniga personer erfordras, särskilt för fastställande av den prisnivå, från vilken man har att utgå såsom svarande mot nu gällande lönestater. Skulle ett sådant avlöningssystem, som statskontoret i nämnda underdåniga skrivelse avsett, bliva för den svenska statsförvaltningen genomfört, vore därmed även sörjt för att vaktmästarkåren verkligen finge de avlöningsförmåner, som tillkomma den enligt lönerегleringskommitténs motivering.

I varje fall anser statskontoret, att en definitiv lönerегlering bör föregås av en utredning angående prisstegringens kvantitativa betydelse, och att den icke bör företagas under så osäkra förhållanden, som nu råda, såvida den ej innefattar en automatisk anslutning till priskonjunkturernas växlingar. Då emellertid, intill dess en utredning av antydd art kan bliva verkställd, kommitténs förslag otvivelaktigt för vaktmästarkåren innebär ett närmande till det lönesystem, som kan väntas bliva utredningens resultat, vill statskontoret icke motsätta sig att i avvaktan på en dylik utredning en lönerегlering i huvudsaklig överensstämmelse med kommitténs förslag varder provisoriskt antagen.

Den i det föregående omnämnda allmänna avlöningsförhöjningen av 200 kronor — 100 kronor i begynnelseavlöning (tjänstgöringspenningar) och 100 kronor såsom nytt ålderstillägg — har kommittén föreslagit för vanliga vaktmästare vid centrala verk (vad kommittén kallat grupp A) och förste vaktmästare och därmed jämställda (vad kommittén kalla grupp C). Statskontoret övergår nu till sådana fall, i vilka kommittén anser speciella motiv föreligga för jämkning i avlöningsförmånerna och till följd därav föreslår antingen en större eller mindre förhöjning.

Vissa vid vetenskapliga institutioner anställda befattningshavare, vilka för närvarande hava samma avlöningsförmåner som vanliga vaktmästare vid centrala verk, men vilkas arbete ansetts vara av mera ansvarsfull eller krävande beskaffenhet,

har kommittén hänfört till en grupp B och förslagsvis givit en förhöjning av 400 kronor, därav 300 kronor i begynnelseavlönning, nämligen 100 kronor å lönen och 200 kronor å tjänstgöringspenningarna, samt 100 kronor såsom nytt ålderstillägg. Denna grupp får därigenom en begynnelselön, som är 100 kronor mindre än den, som är föreslagen för grupp C (förste vaktmästarna), men uppnår samma slutavlönning som denna grupp genom att efter 15 års tjänstgöring erhålla ett tredje ålderstillägg, som icke skulle tillkomma grupp C. Statskontoret saknar anledning att göra någon erinran mot vad sålunda föreslagits.

Åt preparatorer och därmed jämförliga befattningshavare — grupp D — bör enligt kommitténs mening jämväl beredas ett tredje ålderstillägg å 100 kronor, att utgå efter 15 års tjänstgöring; men begynnelseavlönningens höjning synes kommittén, då det här gäller å avlöningsskalan högre stående befattningshavare, kunna begränsas till 50 kronor. För dessa befattningshavare skulle således höjningen av slutavlönningen endast uppgå till 150 kronor.

Kommitténs förslag innebär för denna grupp en sänkning av dess levnadsstandard i jämförelse med övriga grupper. Denna sänkning kan näppeligen synas befogad, om man betänker, att av ifrågavarande befattningshavare krävas särskilda färdigheter och insikter (jämför sid. 158 i kommitténs betänkande). Statskontoret vill därför ifrågasätta, att de i begynnelseavlönningen ingående tjänstgöringspenningarna må höjas med 100 kronor i stället för med 50 kronor, såsom kommittén föreslagit.»

*Departement-
chefen.*

Jag vill icke förneka, att visst fog förefinnes för de anmärkingar statskontoret framställt mot att nu i enlighet med kommitténs förslag antaga en definitiv lönereglering för ifrågavarande befattningshavare. Kommitténs enda skäl för en allmän höjning av dessa funktionärers avlöningsförmåner är, såsom statskontoret framhållit, den stegring av levnadskostnaderna, som inträtt redan före utbrottet av nu pågående världskrig. Utom det att detta skäl talar för att även andra kategorier av statstjänare borde samtidigt komma i åtnjutande av vederbörlig avlöningsförhöjning — vilket ju även kommittén erkänt — måste jag giva statskontoret och andra myndigheter rätt däri, att man av kommitténs utredning icke kan sluta sig till, huruvida den av kommittén föreslagna förhöjningen är sådan, som av de anförda skälen betingas.

Likväl torde, efter allt att döma, kommitténs förslag få betraktas som ett steg i rätt riktning. Och i valet mellan kommitténs förslag och uppskov med hela frågan tvekar jag icke att tillstyrka förslaget i vad det avser den allmänna höjningen av vaktmästarnas avlöningsförmåner.

På grund av vad statskontoret anført skulle det kunna ifrågasättas att för den föreslagna avlöningsförhöjningen endast äska anslag på extra stat. Detta skulle dock, särskilt i avseende på pensionsrätt, medföra ett osäkerhetstillstånd, som givetvis för vederbörande befattningshavare måste kännas tryckande och som det icke heller kan ligga i

statens intresse att framkalla. Det synes mig å andra sidan klart, att även om vaktmästarnas avlöningar nu regleras på ordinarie stat, i huvudsaklig anslutning till vad lönerogleringskommittén föreslagit, utesluter sådant icke att, då framdeles frågan om nya löverogleringar för de särskilda statsinstitutionernas tjänstemän kommer i sin helhet under omprövning, jämväl vaktmästarnas lönefråga ånyo upptages till skärskådande, så att enhetliga grunder må varda tillämpade vid reglering av samtliga vid en och samma statsinstitution fästa funktionärers avlöningsförhållanden.

Härtill kommer, att om avlöningsförhöjningarna sättas på extra stat, måste de enligt vedertagen praxis reduceras med vissa avdrag, motsvarande eljest utgående pensionsavgifter.

På de skäl, jag nu anført, tillstyrker jag för min del, att Eders Kungl. Maj:t täcktes å ordinarie stat åska anslag för höjning av vaktmästarnas avlöningsförmåner i huvudsaklig överensstämmelse med lönerogleringskommitténs förslag.

Beträffande den höjning, som bör tillkomma olika huvudgrupper, delar jag statskontorets mening och förordar således för grupperna A, B och C vad kommittén föreslagit men för grupp D en höjning av de i begynnelseavlöningen ingående tjänstgöringspenningarna med 100 kronor i stället för den av kommittén föreslagna höjningen med 50 kronor.

I fråga om bostadsförmåner har kommittén anført:

»Åtskilliga av de ordinarie befattningshavare, om vilka nu är fråga, hava ansetts böra under alla eller särskilda angivna förhållanden vara boende inom den institutions lokal, vid vilken de äro anställda. Bestämmelse om rätt till *fri* bostad utan avdrag å den kontanta avlöningen finnes i dylika fall intagen i staten. Dessa befattningshavare äro följande:

maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet;
den förste vaktmästare vid nationalmuseet, vilken tillika är portvakt;
förste vaktmästaren vid naturhistoriska riksmuseet;
vaktmästaren vid mynt- och justeringsverket;
den vaktmästare vid naturhistoriska riksmuseet, vilken tillika är portvakt;
den vaktmästare vid naturhistoriska riksmuseet, åt vilken trädgårdsmästargöromålen särskilt anførtros;
vaktmästare, tillika gårdskar, vid nationalmuseet;
vaktmästaren vid folkskollärarnas pensionsinrättning;
vaktmästaren vid arkivdepån i Visby; samt
förste vaktmästaren, andre vaktmästaren och portvakten vid akademien för de fria konsterna.

Samtliga dessa befattningshavare, med undantag för de vid akademien för de fria konsterna anställda, äro därjämte enligt stat berättigade till fritt bränsle. Vaktmästaren vid arkivdepån i Visby äger enligt staten dessutom rätt till fritt lyse.

Fri bostad
m. m.

Lönerogleringskommittén.

Beträffande övriga ifrågavarande, i Stockholm stationerade funktionärer innehålla staterna i allmänhet en bestämmelse av följande lydelse: »Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad med bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, ortstillägg ej till honom utgå ävensom å lönen avdragas 100 kronor årligen.»

Undantag härvidlag är gjort för vaktmästarna vid statsmedicinska anstalten, för vilka avdraget å lönen göres med 150 kronor, för förste vaktmästaren och vaktmästarna vid arméförvaltningen samt vaktmästaren vid generalintendentens expedition, vilka icke erhålla fritt bränsle och för vilka avdraget fördenskull avser, utom ortstillägget, 15 kronor av lönen, samt för vaktbetjäningen i riksarkivet, som för bostad, bränsle och lyse får vidkännas 250 kronors avlöningsförminskning. — För vaktmästaren vid artilleristaben är det vanliga avdraget stipulerat, men med anteckning, att av de 100 kronor, som avdragas å lönen, 85 kronor beräknas för bränsle.

Om i landsorten stationerad befattningshavare av nu ifrågavarande kategorier åtnjuter bostad med bränsle, så har han enligt gällande stater eller särskilda bestämmelser att därför avstå av lönen

vid universiteten i Uppsala och Lund, marinintendenturkåren i Karlskrona samt flottans pensionskassa 150 kronor;

vid Göta hovrätt och hovrätten över Skåne och Blekinge det belopp, som av Kungl. Maj:t bestämmes; samt

vid länsstyrelsen i Uppsala län, Chalmers tekniska institut och landsarkiven 100 kronor.

I fråga om de bostäder, som äro upplåttna åt vaktmästare vid länsstyrelser, har statskontoret, såsom förut nämnts, föreslagit, att varje bostadsförmån, som vare sig med eller utan vedbrand åtnjotes av vaktmästare, borde uppskattas till visst skäligt belopp i penningar samt statsverket erhålla full valuta för detta värde antingen genom sådana arbetsprestationer, som ej åläge bostadsinnehavaren i egenskap av vaktmästare, eller, i förekommande fall, genom motsvarande avdrag å med honom avtalad ersättning för dylika prestationer.

Kommittén är fullt ense med statskontoret därom, att fördelen av att hava vaktmästare boende inom landstatshus, även om därvid viss skyldighet att låsa portar, hissa flaggor och dylikt åligger vaktmästaren, ingalunda är tillräckligt vederlag för upplåten bostadsförmån. En sådan förmån torde i stället böra, såsom statskontoret föreslagit, uppskattas till visst belopp, för vilket statsverket bör erhålla valuta.

Vid de flesta andra statsinstitutioner gäller, att ersättning till statsverket för bostadsförmån utgår, icke efter undersökning i vart särskilt fall, utan efter vissa generella regler. Såsom sådana gälla för närvarande i allmänhet, att bostad med bränsle uppskattas i Stockholm till 250 kronor och för flertalet befattningshavare å övriga orter till 150 kronor, samt att det bestämda beloppet avdrages å den kontanta avlöningen. På likartat sätt synes ock beträffande länsstyrelsernas vaktmästare böra förfaras, dock med rätt för Kungl. Maj:t att här, liksom eljest, i särskilda undantagsfall medgiva sänkning i beloppen.

Vad nu angår statsverkets gottgörande för medgiven förmån av bostad och bränsle har kommittén icke velat underlåta att uttala, hurusom det synes obestriddigt,

att de belopp, som enligt nu gällande stater avdragas från avlöningen, i allmänhet knappast utgöra skäligen ersättning för bostadsförmånen. Bostäder och bränsle hava, på sätt jämväl uttalats i åtskilliga till kommittén i ärendet remitterade framställningar från befattningshavare, ingalunda fallit utanför den allmänna prisstegring, som ägt rum under tiden efter de nu gällande löneregleringarnas fastställande. I särskilt hög grad har prisstegringen gjort sig gällande i fråga om bränslet. Så t. ex. har statsverkets kostnad för inköp, sågning, huggning och uppbärning av bränsle för en vaktmästare vid högsta domstolen — vilken mot 250 kronors avlöningsminskning åtnjuter bostad med bränsle — utgjort 109 kronor 50 öre år 1912, 117 kronor år 1913, 138 kronor år 1914 och 168 kronor 75 öre år 1915.

Till belysning av det nu förevarande spörsmålet må nämnas, att, därest vaktmästare vid riksgäldskontoret och riksdagens bibliotek i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — varmed äro förenade förmånerna av nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 100 kilowatt om året — skall å hans lön avdragas 400 kronor; samt att vaktmästare i postsparbanken, som i sådan egenskap åtnjuter fri bostad med belysning och uppvärmning samt i övrigt erforderligt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, vidkännas 300 kronors avdrag å lönen.

Kommittén har emellertid efter överbägande av de på saken inverkan omständigheterna ansett sig icke böra föreslå någon förändring i storleken av de nu bestämda avdragen för bostad och bränsle i vidare mån, än dels att det fåtal vaktmästare i landsorten — vid länsstyrelsen i Uppsala län, Chalmers tekniska institut samt landsarkiven — vilka mot 100 kronors avdrag åtnjuta dylik förmån, härför må i likhet med det stora flertalet av nu ifrågakvarande befattningshavare i landsorten få vidkännas 150 kronors avdrag, och dels att för vaktmästarna vid statsmedicinska anstalten avdraget torde böra nedsättas från nuvarande 300 kronor till det normala beloppet 250 kronor.

Då kommittén sålunda förordar bibehållande i allmänhet av den nuvarande låga uppskattningen av förmånerna i fråga, har kommittén dock ansett, att med åtnjutandet av samma förmåner böra förenas vissa förpliktelser i enlighet med följande förslag, nämligen:

1:o) att därest åt vaktmästare eller med sådan jämförlig befattningshavare mot avdrag å avlöning enligt stat anvisas bostad i samband med ämbetslokalen, bostaden skall av honom bebos, med skyldighet för honom att å tider, då arbete i ämbetslokalen ej pågår, hava tillsyn över lokalen samt att, i den mån det ej åligger honom att själv verkställa eldning, städning och rengöring däri, övervaka, att dessa bestyr verkställas i behörig ordning och med iakttagande av nödig varsamhet, ävensom att enligt vederbörande myndighets bestämmande utföra eller ombesörja andra bestyr med avseende å lokalen; samt

2:o) att bostadsinnehavaren skall vara pliktig att själv verkställa eller bekosta sågning, huggning och uppbärning av det för bostaden avsedda bränslet.

För lyse hava de befattningshavare, om vilka nu är fråga, hittills i allmänhet icke erlagt någon avgift. Enligt kommitténs mening bör ändring härutinnan ske.

Kostnaden för 100 kilowatt — den kvantitet elektrisk energi, som, efter vad nyss anförts, ansetts böra högst medgivas vaktmästare vid riksgäldskontoret och riksdagens bibliotek — utgör i Stockholm för närvarande 35 kronor och torde

i de flesta andra samhällen hålla sig omkring denna nivå. Om avdrag för lyse sättes till 25 kronor, torde detsamma icke hava blivit bestämt till för högt belopp.

Den i nu gällande stater i allmänhet intagna bestämmelsen att, därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter bostad med bränsle, avlöningen skall på visst sätt minskas, inbjuder till kringgående av bestämmelsens syfte och leder emellanåt till tvister; de kursiverade orden torde därför böra uteslutas. Därav bör åter följa, att vaktmästare tilläventyrs tillkommande ersättning för göromål, som icke skäligen kunna honom såsom tjänsteplikt åläggas, bör utgå i penningar.

Enär lön och ortstillägg vid utbetalande av avlöning följas åt, synes det kommittén onödigt, att avdrag för bostadsförmån sker å båda dessa titlar. Resultatet blir alldeles detsamma, om avdraget sker endast å lönen, och en förenkling i sådant syfte torde böra ske.

Kommittén hemställer alltså, att i de särskilda institutionernas stater må intagas föreskrift därom, att, därest bostad med bränsle, eventuellt med bränsle och lyse, anvisas åt någon av nu ifrågavarande befattningshavare, som icke enligt stat åtnjuter fri bostad, han skall utav sin lön avstå

	För bostad med	
	bränsle	bränsle och lyse
i Stockholm	250 kr.	275 kr.
å andra orter	150 kr.	175 kr.

Den, som åtnjuter lyse, bör, på sätt redan i flera fall föreskrivits, tillförbindas att själv bekosta armatur och lampor.

För de mycket sällsynta fall, då befattningshavare åtnjuter enbart bostad eller bostad med värme men icke i övrigt erforderligt bränsle, synas några allmänna bestämmelser icke vara lämpliga; i dylika fall, ävensom då bostadsförmån är av sådan beskaffenhet, att den icke kan anses hava ovansagda värde, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att efter omständigheterna bestämma det lägre löneavdrag, som för dylik förmån skall äga rum.»

Mot vad kommittén sålunda anført och hemställt beträffande ersättning för bostad, bränsle och lyse har statskontoret icke haft något att erinra. Däremot har från andra myndigheter anmärkts, att i vissa fall, där avdrag för ifrågavarande naturaförmåner hittills icke förekommit, det nu föreslagna avdraget antingen högst betydligt minskar den eljest avsedda avlöningsförbättringen eller rent av åstadkommer en nedsättning av löneförmånerna. Förslag hava därför väckts om bibehållande av bostadsförmån utan löneavdrag eller mot ett mindre avdrag än det av kommittén föreslagna.

Beträffande de säregna förhållanden, som äro rådande i avseende

på vaktmästarens vid landsarkivet i Vadstena bostad, har riksarkivarien anfört följande:

»Såsom framgår av yttrandet från landsarkivarien i Vadstena åtnjuter vaktmästaren därstädes dels såsom vaktmästare vid landsarkivet full lön utan avdrag, dels såsom slottsvakt fri bostad, men varken bränsle eller lyse. Enligt landsarkivariens uppfattning kunna emellertid vissa av de med sistnämnda syssla hittills förknippade åliggandena icke av vaktmästaren personligen fullgöras under hans tjänstetid, utan hava nödgat honom att för desamma själv avlöna ett biträde; och landsarkivarien anser i följd härav de med slottsvaktssysslan förenade förmåner och inkomster icke täcka de därav påkallade arbetet och kostnaderna. Å andra sidan är det givet, att samma skäl, som vid andra arkiv tala för önskvärdheten av att vaktmästaren har sin bostad i arkivets omedelbara närhet, även gälla Vadstena, ja, där kunna sägas gälla i än högre grad än annorstädes, eftersom slottet är beläget i en utkant av staden, på ett visst avstånd från bebodda hus, och bevakningen av dess vidsträckta, av arkivet icke upptagna områden är viktig även med hänsyn till arkivets säkerhet. Förhållandet mellan arkivyaktmästarebefattningen och slottsvaktssysslan påkallar alltså sitt ordnande, men detta har ej kunnat ske, under den korta tid, som står till buds under en skyndsam remiss, enär kompletterande undersökningar äro av nöden. Då emellertid kommittén har föreslagit (sid. 202), att den i nu gällande stater i allmänhet intagna bestämmelsen, att därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter bostad med bränsle, avlöningen skall på visst sätt minskas, skall ändras sålunda, att orden »i sådan egenskap» utgå, kunde härav den slutsats dragas, att i händelse av bifall till kommittéförslaget vaktmästaren i Vadstena skulle bliva skyldig vidkännas avdrag för den bostad han åtnjuter såsom slottsvakt, ett förhållande, som skulle innebära en avsevärd minskning i hans nuvarande inkomster. Jag föreställer mig dock att den av kommittén (under tabellen sid. 226—227) föreslagna bestämmelsen att särskild reglering skall äga rum, då befattningshavare åtnjuta enbart bostad, skall möjliggöra att här träffa den anordning, som omständigheterna kunna påkalla, och har sålunda, med anledning av yttrandet från Vadstena, här blott velat påpeka förhållandet.»

Kommitténs förslag i fråga om bostads- med flera förmåner och avdrag därför synes mig välbetänt och ägnat att införa ordning och likformighet på ett område, där hittills rått en viss ojämnhet, som kunnat väcka befogat missnöje på flera håll. Visserligen medför förslaget, att befattningshavare, som, utan att förmånen av fri bostad varit i stat anvisad, hittills åtnjutit sådan förmån utan avdrag å lönen, nu skulle få vidkännas avdrag. Men i de fall, då den fria bostaden utgjort ersättning för göromål, som icke skäligen kunnat åläggas vaktmästarna såsom tjänsteplikt, skall enligt kommitténs förslag hädanefter särskild ersättning för dessa göromål utgå i penningar. Och i de fall, då den fria bostaden icke motsvarats av göromål utom tjänsten och icke heller anvisats genom stat, kan det väl sättas i fråga, om denna

Departements-
chefen.

förmån alls borde hava utgått. I varje fall synas mig de nuvarande befattningshavarna icke hava något att med fog beklaga sig över, då, enligt vad jag längre fram ämnar föreslå, dem kommer att lämnas öppet att välja mellan att övergå till den förändrade avlöningssstaten eller att bibehållas vid sina hittillsvarande avlöningsförmåner.

Genom riksarkivariens här ovan återgivna yttrande angående vaktmästaren vid landsarkivet i Vadstena har uppmärksamheten blivit fäst på möjligheten av en misstolkning av kommitténs förslag till ändring av den bestämmelse, som i nu gällande stater formulerats så, att, därest vaktmästare i *sådan egenskap* åtnjuter bostad etc., avlöningen skall på visst sätt minskas. Kommitténs förslag att borttaga de kursiverade orden — ett förslag, till vilket jag ansluter mig — får naturligtvis icke tydas så, att avdrag å lönen bör ske, om vaktmästare åtnjuter bostadsförmån på grund av privata förhållanden eller för göromål, som icke kunna anses tillhöra vaktmästarbefattningen eller sammanhänga med densamma, utan meningen är, såsom även av kommitténs motivering framgår, att om vaktmästare åläggas göromål av angivna beskaffenhet, det sålunda tillkomna arbetet bör ersättas, icke medelst anvisande av fri bostad, utan kontant efter sitt uppskattade värde.

Vad i övrigt beträffar vaktmästarens vid landsarkivet i Vadstena bostadsförhållanden, delar jag riksarkivariens åsikt, att denna fråga, om så erfordras, kan ordnas genom särskilt av Eders Kungl. Maj:t på framställning av vederbörande fattat beslut.

Fråga om kvinnliga vaktmästare.

I anslutning till sitt den 13 januari 1911 avgivna betänkande (delen XXVII) med förslag till grunder, med tillämpning av vilka infödda svenska kvinnor må kunna i stadgad ordning av Konungen utnännas och befordras till vissa befattningar i statens tjänst, har kommittén ifrågasatt särskilda, lägre avlöningar för kvinnliga vaktmästare.

Statskontoret har emellertid ansett frågan om vaktmästarbefattningars och därmed jämförliga sysslors eventuella besättande med kvinnliga innehavare för närvarande icke vara aktuell och har fördenskull icke funnit sig behöva ingå på bedömande av vad kommittén i detta hänseende anfört.

Departementschefen.

Lika med statskontoret anser jag frågan om kvinnliga vaktmästare och deras avlöningsförmåner icke nu behöva upptagas till behandling.

Vissa befattningshavares klassificering och avlöning.

Å sid. 204—214 har kommittén framlagt specifika förslag dels angående vissa befattningshavares hänförande till den ena eller andra

avlöningsgruppen dels angående avlöningsförmåner för sådana ordinarie befattningshavare, för vilka särskilda bestämmelser syntes erforderliga. Kommittén har i dessa hänseenden uttalat sig på följande sätt:

Löneregleringskommittén.

»Med hänsyn till beskaffenheten och omfattningen av de göromål, som åligga vaktmästare och vederlikar vid universiteten, karolinska institutet, tekniska högskolan, veterinärhögskolan, statsmedicinska anstalten och statens veterinärbakteriologiska anstalt, har kommittén ansett, att av dessa befattningshavare de här nedan angivna böra hänföras till grupp B., d. v. s. erhålla i Stockholm en begynnelseavlönning av 1,500 kronor och en slutavlönning av 1,800 kronor samt i Uppsala och Lund 150 kronor lägre belopp, nämligen:

vaktmästarna vid Uppsala universitets anatomiska, patologiska, fysiologiska, fysiska, astronomiska, meteorologiska, botaniska och zoologiska institutioner samt institutionerna för medicinsk och fysiologisk kemi samt för allmän och analytisk kemi;

vaktmästarna vid Lunds universitets anatomisk-histologiska, fysiologiska, medicinsk-kemiska, patologisk-anatomiska, astronomiska, fysiska, geologisk-mineralogiska, kemiska och zoologiska institutioner;

vaktmästarna vid Karolinska institutets fysiologiska, histologiska, patologisk-anatomiska, anatomiska, kemiska, bakteriologiska och farmakologiska institutioner samt vid serafimerlasarettets kliniska laboratorium ävensom vid det med Karolinska institutet sammanhörande tandläkarinstitutet;

laboratorietjänare vid tekniska högskolan;

vaktmästarna vid veterinärhögskolans kemiska, patologisk-anatomiska och ekonomiska avdelningar ävensom fodermarskar, sjukvårdare, ladugårdsförman och maskinist vid samma högskola;

vaktmästare vid statsmedicinska anstalten; samt

vaktmästaren vid statens veterinärbakteriologiska anstalt.

Efter granskning av kungl. bibliotekets räkenskaper för år 1912 yttrade kammarrättens revisionsavdelning i framställd anmärkning följande.

Jämlikt instruktionen för kungl. biblioteket den 30 december 1910 § 10 skulle två vaktmästare, bland dem eldaren, hava sin bostad i bibliotekets byggnad och besörja lokalernas bevakning samt övriga portvaktsysslor, och vore på grund av ovanberörda bestämmelse, enligt av revisionen anmärkningsvis infordrad upplysning, inom biblioteket bosatta vaktmästarna L. och S. I anmärkning vid bibliotekets stat bestämdes, att 'därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad samt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, ortstillägg ej till honom utgå ävensom å lönen avdragas 100 kronor årligen'. Enär emellertid förutnämnda vaktmästare vardera uppburit i ortstillägg 150 kronor samt lönen oavkortad, anmärktes det till dem utbetalda ortstillägget jämte 100 kronor av varderas lön till betalning med sammanlagt 500 kronor.

Kammarrätten fann vid ärendets prövning den 26 januari 1914 skäligt att med gillande av revisionens yrkande förpliktade riksbibliotekarien, som vore ansvarig för utbetalningarna i fråga, att ersätta anmärkta beloppet, honom dock öppet lämnat att av vederbörande söka sitt åter efter befogenhet.

På häröver av riksbibliotekarien anförda besvär resolverade regeringsrätten den 14 januari 1915, att enär av vad i målet blivit upplyst måste anses framgå,

att L. och S., även efter det de ingått på 1909 års stat för kungl. biblioteket, åtnjutit förmånen av fri bostad jämte bränsle icke i egenskap av vaktmästare utan såsom ersättning för dem vid sidan av vaktmästargöromålen åliggande bestyr med tillsyn över biblioteksbyggnaden och densammas uppvärmning m. m., vid vilket förhållande den åberopade bestämmelsen i nämnda stat icke varit å dem tillämplig, samt någon ändring härutinnan ej kunde anses hava skett genom den därefter den 30 december 1910 utfärdade instruktionen för biblioteket, prövade regeringsrätten skäligen att, med ändring av kammarrättens utslag, ogilla revisionens i målet förda talan.

Kommittén anser, att bestyr av den art, för vilka dessa befattningshavare — förste vaktmästaren och den vaktmästare som tjänstgör såsom eldare — nu åtnjuta fri bostad med bränsle, böra vid kungl. biblioteket lika väl som vid åtskilliga andra statsinstitutioner för framtiden åligga befattningshavarna, även om för nämnda förmån avdrag från avlöningen till stadgat belopp äger rum. Dyligt avdrag drabbar under liknande förhållanden ej blott förste vaktmästare i allmänhet, utan även åtskilliga eldare, exempelvis vid riksarkivet samt universitetet i Uppsala och Lund m. fl.

Kommittén, som alltså för sin del icke funnit anledning att föreslå någon undantagsställning för förste vaktmästaren och den såsom eldare tjänstgörande vaktmästaren vid kungl. biblioteket, hemställer, att de allmänna bestämmelserna om skyldighet att för bostad, bränsle och lyse avstå viss del av avlöningen må för dem få gälla.

Som de nuvarande innehavarna av berörda befattningar jämlikt regeringsrättens nyss refererade beslut måste anses åtnjuta rätt till fri bostad med bränsle, skulle ett genomförande av kommitténs förslag beträffande dem medföra, att deras kontanta avlöning bleve mindre än som för närvarande tillkommer dem.

Då det emellertid torde stå dem fritt att ej ingå på en ändring av nu gällande stat. läser någon hänsyn till dem icke behöva utgöra hinder för bifall till kommitténs hemställan.

Bland de i förevarande ärende till kommittén inkomna framställningarna, för vilkas innehåll redogörelse lämnats i det föregående, äro ock de som avse beredande åt vaktmästare hos generaltullstyrelsen av avlöningsförmåner i likhet med vad som gäller för jämförliga befattningshavare vid tullverkets lokalförvaltningar.

De avlöningsförmåner, som för närvarande tillkomma vaktmästarna hos generaltullstyrelsen, finnas angivna å sid. 93 och 96.

De göromål, som åligga dessa vaktmästare och de vid den lokala tullförvaltningen anställda befattningshavare — vaktmästarna vid tullkammaren, uppborrd-samt konfiskations- och kassörskontoren i Stockholm — som äro närmast jämförliga med vaktmästarna hos styrelsen, finnas utförligt beskrivna å sid. 148—150 samt sid. 164.

Någon med förste vaktmästaren hos styrelsen fullt jämförlig befattningshavare vid lokalförvaltningen finnes icke, även om hans ställning i viss mån kan anses motsvara uppsyningsmännens vid packhusinspektionen i Stockholm.

Vaktmästarna vid tullförvaltningsavdelningarna i Stockholm åtnjuta en begynnelseavlöning av 1,750 kronor jämte tio procent av begynnelselönen såsom ortstillägg eller tillhoppa 1,881 kronor samt 3 ålderstillägg å 100 kronor efter 3, 6 och 9 år.

Uppsyningsmän vid packhusinspektionen i Stockholm uppbära en begynnelse-

avlönning av 2,050 kronor jämte tio procent av begynnelselönen såsom ortstilllägg eller tillhoppa 2,204 kronor ävensom tre ålderstilllägg à 150 kronor efter 3, 6 och 9 år.

Samtliga dessa befattningshavare ävensom vaktmästarna hos generaltullstyrelsen åtnjuta dessutom uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning ävensom kostnadsfri läkarvård och medikamenter.

Kommittén finner sig sakna anledning att till framställningarna beträffande vaktmästarna hos generaltullstyrelsen förorda bifall, helst som förhållanden, motsvarande vad som nu uti ifrågavarande avseende gäller beträffande dessa vaktmästare, äro rådande inom post- och järnvägsförvaltningarna m. fl. affärsdrivande verk samt frågan om åvägabringande av enhetliga avlöningsbestämmelser för personalen vid statens affärsdrivande verk och tullverket för närvarande är till handläggning överlämnad åt särskilt utsedda sakkunniga.

Erinras bör, att likartad framställning beträffande vaktmästare vid generalpoststyrelsen blivit av Kungl. Maj:t lämnad utan avseende (se sid. 81—82 i detta betänkande).

Såsom förut anförts, utgå personliga avlöningsförhöjningar till vissa av nu ifrågavarande befattningshavare. De bestämmelser, som härom gälla, äro, såvitt kommittén har sig bekant, följande.

Karolinska institutet: maskinisten och eldaren J. E. Jernström samt vaktmästarna vid histologiska institutionen N. Andersson, vid fysiologiska institutionen G. Jarl och vid anatomiska institutionen J. A. Westerberg äga, enligt 1913 års riksdags beslut, att var och en från och med den 1 januari 1914 så länge de kvarstå i sina befattningar uppbära ett å allmänna indragningsstaten uppfört personligt lönetillägg till belopp av 200 kronor;

Veterinärhögskolan: 1916 års riksdag har medgivit, att nuvarande innehavarna av vaktmästarbefattningarna vid högskolans kemiska och vid dess patologisk-anatomiska avdelning må vardera erhålla en personlig lönefyllnad av 300 kronor om året att utgå från och med den 1 januari 1917 intilldess ny lönereglering för vaktmästarna och deras vederlikar vid högskolan beslutits samt träder i tillämpning;

Uppsala universitet: vaktmästaren och preparatorn vid mineralogisk-geologiska institutionen A. R. Andersson äger enligt universitetets av 1907 års riksdag fastställda stat åtnjuta ett personligt ålderstilllägg å 500 kronor att utgå från det under riksstatens åttonde huvudtitel uppförda förslagsanslaget till ålderstilllägg;

Lunds universitet: preparatorn vid anatomisk-histologiska institutionen O. Mattsson äger, jämlikt beslut av 1912 års riksdag, så länge han kvarstår i sin befattning uppbära ett personligt lönetillägg av 500 kronor om året från allmänna indragningsstaten.

I sammanhang härmed bör omnämnas

att vaktmästare vid kungl. biblioteket samt vid universitetsbiblioteken i Uppsala och Lund äga uppbära särskild ersättning för aftontjänstgöring med 2 kronor 50 öre per dag (se sid. 8 och 36);

att kanslivaktmästaren vid Uppsala universitet enligt stat uppbär 200 kronor för biträde vid konstmuseet och ritsalen;

att vaktmästaren vid meteorologiska centralanstalten enligt beslut vid 1913 års riksdag åtnjuter ersättning med 200 kronor för särskilda göromål;

samt att förste vaktmästaren vid Sveriges geologiska undersökning såsom

ersättning för särskilda göromål (fotografering m. m.) åtnjuter ett årligt arvode av 500 kronor (se sid. 9).

Med undantag för den personliga lönefyllnaden åt två vaktmästare vid veterinärhögskolan äro samtliga dessa personliga avlöningsförmåner och för särskilda göromål medgivna ersättningar, vilka senare delvis utgått redan innan nu gällande löne-regleringar trätt i tillämpning, vederbörande tillerkända utan sådana villkor, som skulle böra föranleda deras indragning i sammanhang med en ny löne-reglering; och kommittén anser sig fördenskull ej hava anledning att härutinnan i detta sammanhang föreslå någon förändring.

Verkmästaren vid veterinärhögskolans hovbeslagssmedja uppbär nu, fränsett tio procent av nettoinkomsten från smedjan, avlöning till enahanda belopp som tillkommer preparatorer vid karolinska institutet och veterinärhögskolan. Kommittén, som förutsätter, att berörda tantième fortfarande skall till honom utgå, har funnit sig böra hemställa, att han i avlöningshänseende i övrigt må jämnställas med berörda preparatorer, d. v. s. erhålla en begynnelseavlöning av 1,700 kronor med tre ålderstillägg à 100 kronor.

Utom de befattningshavare, vilkas kontanta avlöning för närvarande utgår efter de i det föregående, sid. 196, omnämnda tre normalgrader, finnas i den å sid. 92—101 införda tabell upptagna nedan angivna befattningshavare med följande kontanta begynnelse- och slutavlöning:

maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet 1,800—2,100 kronor;
 förste vaktmästaren vid tekniska högskolan 1,500—1,700 kronor;
 vaktmästaren vid mynt- och justeringsverket 1,350—1,450 kronor;
 förste vaktmästaren vid akademien för de fria konsterna 1,250—1,350 kronor;
 två vaktmästare vid statsmedicinska anstalten 1,250—1,550 kronor;
 andre vaktmästaren vid akademien för de fria konsterna 950—1,150 kronor;
 portvakten vid musikaliska akademien 1,000—1,200 kronor;
 portvakten vid akademien för de fria konsterna 750—950 kronor;
 förste vaktmästaren vid Chalmers tekniska institut 1,350—1,550 kronor;
 kanslivaktmästaren vid Uppsala universitet 1,350—1,550 kronor;
 förste vaktmästaren vid universitetsbiblioteket i Uppsala, kanslivaktmästaren (kursor) och universitetsvaktmästaren vid Lunds universitet 1,350—1,550 kronor;
 två underträdgårdsmästare, fakultetsvaktmästaren samt ränteri- och kontorsvaktmästaren vid Uppsala universitet samt underträdgårdsmästaren vid Lunds universitet 1,250—1,450 kronor;
 två trädgårdsmedhjälpare vid universitetet i Uppsala och två vid universitetet i Lund 1,000—1,200 kronor;
 gårdskarlen vid Chalmers tekniska institut 900—1,100 kronor;
 portvakten vid universitetshuset i Lund 800—1,000 kronor; samt
 vaktmästaren vid arkivdepån i Visby 600—800 kronor.

Den först omnämnde av dessa, maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet, som åtnjuter i begynnelseavlöning 1,800 kronor, vartill efter 5 och 10 år komma två ålderstillägg à 150 kronor, ävensom fri bostad med bränsle, står i avlöningshänseende så pass högt, att någon synnerlig höjning för honom icke synes vara erforderlig. För likformighetens skull synes det emellertid önskvärt, att hans ålderstillägg, som nu äro 2 à 150 kronor, ändras till 3 à 100 kronor. Ökas samtidigt hans begynnelseavlöning med 100 kronor, vilket belopp med hänsyn till pen-

sionens storlek bör i sin helhet tilläggas tjänstgöringspenningarna, så förefaller det kommittén, som skulle innehavaren av denna tjänst — för närvarande väl den bäst avlönade av alla dem, om vilka nu är fråga — vara skäligen tillgodosedd.

Förste vaktmästaren vid tekniska högskolan, som nu åtnjuter en begynnelseavlönning av 1,500 kronor och två ålderstillägg à 100 kronor, samt förste vaktmästaren vid Chalmers tekniska institut, kanslivaktmästaren vid Uppsala universitet, förste vaktmästaren vid universitetsbiblioteket i Uppsala, kanslivaktmästaren (kursor) och universitetsvaktmästaren vid Lunds universitet, vilka nu åtnjuta 1,350 kronor i begynnelseavlönning och två ålderstillägg à 100 kronor, synas kommittén bära i fråga om de kontanta avlöningsförmånerna jämnställas med förste vaktmästare, med vilka de för närvarande äro närmast jämförliga och vilkas avlöning föreslagits till 1,600—1,800 kronor i Stockholm och 1,450—1,650 kronor i landsorten.

Vaktmästaren vid mynt- och justeringsverket har nu en begynnelseavlönning av 1,350 kronor och ett ålderstillägg à 100 kronor ävensom fri bostad med bränsle. Om sistberörda förmån, på sätt hittills plägat ske, uppskattas till 250 kronor, så finner man, att denne vaktmästare har en avlöning, som med 100 kronor överstiger en förste vaktmästares, men att hans pension är lika med en förste vaktmästares.

Med hänsyn till de betydande inkomster denne vaktmästare uppstår för extra arbete vid myntverket kan någon väsentlig ökning av hans nu utgående, jämförelsevis höga avlöning icke anses vara av behovet påkallad. Om, såsom kommittén anser skäligt, han i allt likställes med förste vaktmästare i normalgrad, blir hans begynnelseavlönning oförändrad, men slutavlöningen och pensionen ökas vardera med 100 kronor. För bostad bör han i sådant fall vidkännas vanligt avdrag å avlöningen.

Det bör nämnas, att myntdirektören i en den 15 september 1915 avgiven, till kommittén för utlåtande remitterad framställning om ny stat för mynt- och justeringsverket föreslagit, att vaktmästarens avlöning måtte bibehållas vid 1,350 kronor med ett ålderstillägg à 100 kronor samt fri bostad med bränsle. Denna sistnämnda förmån har av myntdirektören uppskattats till ett värde av 400 kronor.

Vid akademien för de fria konsterna utgör den kontanta avlöningen för förste vaktmästaren 1,250 kronor, därav 800 kronor lön och 450 kronor tjänstgöringspenningar, samt ett ålderstillägg à 100 kronor:

andre vaktmästaren 950 kronor, därav 600 kronor lön och 350 kronor tjänstgöringspenningar, samt 2 ålderstillägg à 100 kronor;

portvakten 750 kronor, därav 500 kronor lön och 250 kronor tjänstgöringspenningar, samt 2 ålderstillägg à 100 kronor.

Samtliga dessa befattningshavare äro enligt stat berättigade till bostad av akademien, vilken förmån emellertid blivit, utan omnämmande därav i staten, utökad med bränsle och delvis lyse.

Såsom å sid. 10 i detta betänkande omnämnts, var vid avlöningarnas bestämmande avsett, att förste vaktmästaren skulle bli likställd med förste vaktmästaren i statskontoret samt andre vaktmästaren och portvakten med vaktmästarna därstädes, undantagandes att begynnelseavlöningen för portvakten sänkts med 200 kronor. För samtliga hade hänsyn tagits till att de av akademien åtnjöte förmånen av fri bostad.

Kommittén anser sig i avseende å bostadsförmånerna för de nämnda befattningshavarna vid fria konsternas akademi icke bära ifrågasätta någon ändring i nu bestående förhållanden, dock att i staten uttryckligen bör angivas att med bostaden

följer bränsle och lyse, och hemställer kommittén, att avlöningsförmånerna för dessa befattningshavare må, med ovanberörda modifikation beträffande portvakten, sättas i förhållande till de belopp, som av kommittén föreslås för förste vaktmästaren och vaktmästare i statskontoret.

Med iakttagande att värdet av bostad, bränsle och lyse beräknas till 275 kronor, att tjänstgöringspenningarna för förste och andre vaktmästaren vid akademien sättas till samma belopp som för motsvarande befattningshavare i statskontoret, samt att portvaktens lön och tjänstgöringspenningar för begynnelseavlöningsens hållande på samma avstånd till andre vaktmästarens som förut sättas till respektive 475 och 350 kronor, skulle de kontanta avlöningarna, oberäknat 2 ålderstillägg åt förste vaktmästaren samt 3 ålderstillägg åt andre vaktmästaren och portvakten, bliva

för förste vaktmästaren lön 775 kronor och tjänstgöringspenningar 550 kronor eller tillhoppa 1,325 kronor;

för andre vaktmästaren lön 575 kronor och tjänstgöringspenningar 450 kronor eller tillhoppa 1,025 kronor; samt

för portvakten lön 475 kronor och tjänstgöringspenningar 350 kronor eller tillhoppa 825 kronor.

Den likställighet med befattningshavare i statskontoret, som vid senaste löne-regleringen åsyftades, bör sträcka sig jämväl till pensionerna, vilket, med hänsyn därtill, att lönerns storlek påverkas av de utav akademien lämnade bostadsförmånerna, torde böra ske genom bestämmandet av särskilda pensionsunderlag.

Därvid bör enligt kommitténs mening portvaktens pension sättas till samma belopp som enligt kommitténs förslag skulle tillkomma portvakten vid musikaliska akademien, d. v. s. vad högsta pensionsbeloppet angår, 900 kronor.

För uppbringande av högsta pensionen åt ifrågavarande förste vaktmästare, andre vaktmästare och portvakt till respektive 1,100, 1,000 och 900 kronor, skulle pensionsunderlagen för dem sättas 125 kronor högre än det belopp, vartill lönen uppgår; och hemställer kommittén, att i staten för akademien för de fria konsterna och konsthögskolan måtte vid bifall till kommitténs förslag rörande avlöningsförmånerna för förste och andre vaktmästaren samt portvakten intagas bestämmelse därom, att pensionsunderlaget för de respektive befattningshavarna utgör lönen ökad med 125 kronor.

Vaktmästarna vid statsmedicinska anstalten åtnjuta i begynnelseavlönning 1,250 kronor samt två ålderstillägg à 150 kronor. Att ålderstilläggen satts till 150 i stället för 100 kronor, torde, såsom förut visats, bero på ett förbiseende. Detta bör nu rättas och vaktmästarna i fråga erhålla tre ålderstillägg à 100 kronor, på sätt för vaktmästare i allmänhet föreslagits.

Med hänsyn till de upplysningar, som lämnats om dessa båda vaktmästares alliganden, har kommittén för befattningshavarna i fråga föreslagit 1,500 kronors begynnelseavlönning och 1,800 kronors slutavlönning. Pensionen, som nu är 1,000 kronor, skulle då bliva 1,100 kronor.

Portvakten vid musikaliska akademien uppbär nu 600 kronor i lön, 250 kronor i tjänstgöringspenningar och 150 kronor i ortstillägg, tillhoppa 1,000 kronor, jämte två ålderstillägg à 100 kronor. Avlöningen är sålunda 200 kronor lägre än vaktmästarens i normalgrad. Om enahanda skillnad bibehålles, blir portvaktens lön 600 kronor, tjänstgöringspenningar 350 kronor och ortstillägget 150 kronor, med 3 ålderstillägg à 100 kronor.

Underträdgårdsmästare, fakultetsvaktmästaren samt ränteri- och kontorsvaktmästaren vid Uppsala universitet ävensom underträdgårdsmästaren vid Lunds universitet uppbära för närvarande 800 kronor i lön, 450 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg à 100 kronor.

Dessa befattningshavare synas kommittén böra jämnställas med institutionsvaktmästare, d. v. s. erhålla en begynnelseavlönning av 1,350 kronor samt tre ålderstillägg à 100 kronor. Pensionen, nu 1,000 kronor, blir då 1,100 kronor.

Två trädgårdsmedhjälpare vid universitetet i Uppsala och två vid universitetet i Lund uppbära för närvarande 650 kronor i lön, 350 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg à 100 kronor; gårdskarlen vid Chalmers tekniska institut har 600 kronor i lön, 300 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg à 100 kronor; portvakten vid universitetshuset i Lund har 550 kronor i lön, 250 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg à 100 kronor; vaktmästaren vid arkivdepån i Visby har 400 kronor i lön, 200 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg à 100 kronor ävensom fri bostad med bränsle och lyse.

Dessa befattningshavare synas kommittén med avseende å beskaffenheten och omfattningen av deras åligganden kunna skäligen åtnöjas med ytterligare ett ålderstillägg à 100 kronor, varmed följer pensionens ökning med samma belopp.

Å sid. 141 har relaterats, hurusom åtskilliga vid vetenskapliga institutioner anställda vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare begärt att i avlöningshänseende bliva bättre tillgodosedda än vid statsinstitutioner i allmänhet anställda, i övrigt jämförliga grupper av statstjänare.

Kommittén har emellertid ansett sig kunna föreslå en dylik uppflyttning allenast av de befattningshavare, som ovan särskilt angivits.

Det har nämligen icke visats, att de övriga i allmänhet hava så kvalificerade göromål, att deras uppflyttning högre på avlöningsskalan än kommitténs förslag eljest innebär skulle kunna anses motiverad, och ej heller har utredningen i övrigt föranlett kommittén att föreslå en dylik uppflyttning.»

Kommitténs förenämnda förslag angående särskilda befattningshavares avlöning hava givit anledning till en del erinringar i de inkomna yttrandena. Sålunda har Sveriges universitets- och högskolebetjäntes förening särskilt vänt sig mot att vissa av föreningens medlemmar föreslagits att tillhöra grupp A. Styrelsen för Chalmers tekniska institut har meddelat, att av de fyra vaktmästarna vid institutet en är anställd vid fysiska och elektrotekniska laboratorierna, en vid kemiska och en vid maskinlaboratoriet samt att dessa hava samma tjänstgöring och samma kompetens som laboratorietjänarna vid tekniska högskolan, varför styrelsen anser rättvist, att de, bortsett från ortstillägget, komma i åtnjutande av samma löneförmåner som nämnda laboratorietjänare (grupp B). Även från centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet har framställts yrkande om hänförande av dess vaktmästare till grupp B och intyg hava företetts, utvisande, att vaktmästarna vid kemiska,

Inkomna yttranden öfver löne regleringskommitténs förslag.

entomologiska, bakteriologiska och botaniska avdelningarna hava att utföra kvalificerat arbete, närmast motsvarande det, som åligger vaktmästare vid universitetens vetenskapliga institutioner.

Överbibliotekarien vid universitetet i Uppsala har i en särskild skrift framhållit det stora ansvar och krav på pålitlighet och omsorg, som vore förenat med förste vaktmästarens vid universitetsbiblioteket ställning. Han vore i själva verket i vissa avseenden — särskilt i fråga om vården om och ansvaret för iordninghållandet av bibliotekets synnerligen omfattande lager av de på den oeldade vinden förvarade publikationer, som vore till bibliotekets förfogaude för dess bytesförbindelser med utlandets lärda institutioner — överbibliotekariens närmaste man och högra hand. Förste vaktmästarens nitiska och ansvarskännande arbete utgjorde i den rådande bristen på arbetskrafter en lättnad, vilken icke kunde överskattas. Därför syntes bemälda vaktmästares avlöning icke skäligen böra sättas lägre än preparatorers och maskinisters. Skulle likväl icke sådan förbättring i den ifrågavarande befattningshavarens löneförmåner kunna vinna Eders Kungl. Maj:ts nådiga bifall, kunde — enligt överbibliotekariens åsikt och i likhet med vad i flera likartade fall skett — genom ett personligt lönetillägg åt den nuvarande innehavaren av befattningen, förste vaktmästaren Lars Erik Lindberg, som i över 20 år varit anställd i universitetsbibliotekets tjänst, på grund av hans genom skicklighet, nit och omtanke inlagda stora förtjänst om institutionen beredas en välförtjänt löneförmån. Med hänsyn till hans jämförelsevis framskridna ålder (han är i sitt 57 år) och då ett personligt lönetillägg icke medförde höjning av pensionen, syntes ett sådant icke böra sättas lägre än 300 kronor om året.

I en senare inkommen promemoria har överbibliotekarien om samma vaktmästare anfört följande:

»Förste vaktmästarebefattningen inrättades först sedan 1909 års riksdag därtill beviljat medel. Men på grund av sin genast ådagalagda duglighet och sitt mera ovanliga nit om institutionens bästa kom Lindberg i själva verket att så gott som från början av sin mer än 20-åriga tjänstetid intaga en förste vaktmästares ställning med de uppdrag och det ansvar, som numera åligga förste vaktmästaren. Och han har under hela denna tid på ett i sanning mönstergillt sätt fullgjort de många och maktpåliggande åligganden, som jag i min åberopade skrivelse sökt närmare angiva: det torde vara svårt att hos en befattningshavare finna en högre stegrad känsla av ansvar, en mera intensiv omtanke om den betjänade institutionens bästa än den Lindberg ådagalagt till ovärderlig hjälp för de tre institutionschefer, under vilka han tjänat.

I alldeles särskilt hög grad hava dessa hans egenskaper varit av värde under den mer än treåriga, i bibliotekets verksamhet i samma mån som i dess lokaler ingripande ny- och ombyggnadstiden. Lindberg har under denna tid dels

haft sig ålagt och dels ålagt sig själv ett så ansträngande arbete, att det mången gång varit att befara, att den ej längre unge mannen skulle bliva nedbruten av överansträngning. Huru lång hans arbetsdag under denna tid varit, kan jag icke säga; men visst är, att den vida överstigit måttet för flertalets, om jag undantar dem, för vilka även natten är arbetsdag. Ingen tid på dagen har nämligen varit honom för tidig eller för sen, då det gällt att antingen själv förrätta erforderligt arbete eller övervaka andras. Hans outtröttlighet är mer än berömvärd, den är beundransvärd.»

Beträffande verkmästaren vid veterinärhögskolans hovbeslagssmedja har läraren i hovbeslag vid samma högskola — under anförande, att det vore alldeles felaktigt att jämföra och jämnställa verkmästaren med vaktmästare och betjante, då honom åläge viktig undervisningsskyldighet — på det bestämdaste påyrkat en högst väsentlig löneförhöjning. I detta yrkande har styrelsen för högskolan instämt.

Ifråga om vaktmästaren vid veterinärbakteriologiska anstalten har medicinalstyrelsen — under erinran att styrelsen i utlåtande den 30 oktober 1916 angående omorganisation av statsmedicinska anstalten föreslagit, att den ordinarie vaktmästaren vid denna anstalts laboratorium måtte jämnställas med den å veterinärhögskolans stat upptagne vaktmästare och preparator — i särskild skrivelse anført, att vaktmästaren vid veterinärbakteriologiska anstalten lika väl som nyssnämnde vaktmästare vid statsmedicinska anstalten måste utföra en hel mängd arbeten, som fordrade icke allenast stor noggrannhet och driven skicklighet utan även specialutbildning vid bakteriologiskt laboratorium, där sera framställdes, och att man fördenskull måste ställa lika stora fordringar på en sådan vaktmästare som på vaktmästaren och preparatorn vid veterinärhögskolan, samt på grund härav hemställt, att ifrågavarande vaktmästare måtte i avlöningshänseende hänföras till den av kommittén upptagna gruppen D.

Akademien för de fria konsterna har i sitt utlåtande över kommitténs betänkande anført:

»Mot närlagda förslag till reglering av löneförhållanden m. m. för vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare i vad avser förhållanden vid kungl. akademien för de fria konsterna har akademien ingen erinran att göra, under förutsättning att det belopp å tillsammans trehundra kronor, som på grund av bestämmelserna i nu gällande stat utanordnats till betjäningens beklädning (tjänstedrakter), som enligt akademiens erfarenhet är betingad ur tjänstesynpunkt och i det allmännas intresse, fortfarande får utanordnas till ifrågavarande befattningshavare. Då akademien därmed förbundit sig att av egna medel bekosta icke blott

bostad utan även bränsle och lyse åt betjäningen, anser sig akademien hava uppfyllt de fordringar, som skäligen kunna ställas på henne med avseende på betjäningens löneförmåner.»

Föreståndaren för Uppsala universitets botaniska trädgård har i sin förut nämnda, med anledning av löneregleringskommitténs betänkande inkomna skrift framhållit, att det ansvar, som medföljer de vid trädgården anställda båda trädgårdsmedhjälparnas ställning, och vikten av deras tjänst knappast vore att anse för mindre än underträdgårdsmästarnas. Han har därför hemställt, att trädgårdsmedhjälparna måtte erhålla löneförmåner, som ej med mer än 100 kronor understege underträdgårdsmästarnas, eller, om ej detta nu kunde utverkas, att de åtminstone måtte erhålla löner, som ej med mer än det nuvarande beloppet, 250 kronor, understege underträdgårdsmästarnas.

Statskontoret har i sitt ovan omnämnda utlåtande gjort följande erinringar mot nu förevarande del av kommitténs förslag:

»Även för vissa enskilda befattningshavare föreslår kommittén en avlöningsförhöjning, som är mindre än den som kommittén på grund av den normala prisstegringen ansett skälig för vaktmästarkåren i stort sett. Till dessa befattningshavare hör maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet. Om honom anför kommittén, att han står i avlöningshänseende så pass högt, att någon synnerlig höjning för honom icke synes vara erforderlig. Kommittén föreslår, att hans ålderstillägg, som nu äro 2 à 150 kronor, ändras till 3 à 100 kronor. Ökas samtidigt hans begynnelseavlöning med 100 kronor, vilket belopp med hänsyn till pensionens storlek bör i sin helhet läggas till tjänstgöringspenningarna, så förefaller det kommittén, som skulle innehavaren av denna tjänst vara skäligen tillgodosedd.

Jämför man de av kommittén för denna man föreslagna avlöningsförmånerna med dem, som genom gällande stat äro honom tillförsäkrade, så finner man, att de nu föreslagna för honom innebära: en ökning med 100 kronor under hans 5 första tjänstår, en ökning med 50 kronor under hans sjätte till och med tionde tjänstår, alls ingen ökning under hans elfte till och med femtonde tjänstår och en ökning med 100 kronor under hans senare tjänstetid.

Hans ställning i avlöningshänseende har således genom kommitténs förslag blivit proportionsvis ännu mera försämrad än preparatorsgruppens. Att han för närvarande väl är den bäst avlönade av alla dem, om vilka nu är fråga, synes icke vara tillräckligt skäl för en sådan försämring, då kommittén icke i sitt nu föreliggande betänkande uppgivit, att någon ändring inträffat i de förhållanden, som av kommittén icke fullt tre år tidigare, i dess betänkande nr XLI den 18 december 1913, kraftigt framhöllos såsom motiv för att avlöningen för denna maskinist borde sättas väsentligt högre, än vad som eljest beviljats för motsvarande befattningshavare. Statskontoret vill därför ifrågasätta, om icke maskinisten vid naturhistoriska riksmuseet må utöver vad kommittén föreslagit erhålla ytterligare 100 kronor såsom förhöjning av begynnelseavlöningen, vilken förhöjning lämpligen synes bära tilläggas lönen.

En ökning av slutlönen med endast 100 kronor har kommittén föreslagit även för trädgårdsmedhjälpare vid universiteten i Uppsala och Lund, gårdskarlen vid Chalmers tekniska institut, portvakten vid universitetshuset i Lund och vaktmästaren vid arkivdepån i Visby. Såsom motiv anföras beskaffenheten och omfattningen av deras åligganden.

Statskontoret, som icke känt sig övertygat av vad kommittén anført, vill för dessa lågt avlönade befattningshavare ifrågasätta en höjning av begynnelseavlöningen med 100 kronor, att tilläggas tjänstgöringspenningarna.

Beträffande övriga befattningshavare, för vilka kommittén föreslagit avlöningsförhöjning efter andra grunder än för vaktmästarkåren i allmänhet, har statskontoret icke ansett sig böra göra någon erinran mot kommitténs förslag.

För förste och andre vaktmästaren samt portvakten vid akademien för de fria konsterna har kommittén på anförda skäl föreslagit, att pensionsunderlaget skulle utgöra lönen ökad med 125 kronor.

Statskontoret erinrar med anledning härav, att i 3 § av lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension den 11 oktober 1907 finnes angivet, vilket belopp skall tjäna såsom underlag för bestämmande av pensions belopp, där ej särskilt pensionsunderlag blivit i *lönestaten* fastställt. Om nu föreliggande ärende skall bli behandlat av innevarande års riksdag, läser man ej få förutsätta, att det skall föranleda helt och hållet nya lönestater för de olika ämbetsverken och institutionerna. För att emellertid det av kommittén åsyftade undantaget från den allmänna föreskriften i ovanberörda 3 § i civila pensionslagen skall bli giltigt, vill statskontoret föreslå, att de ändrade avlöningsbestämmelserna antagas såsom tillägg till respektive lönestater.»

Av vad från olika myndigheter anförts angående särskilda befattningshavare synes mig åtskilligt värt beaktande. På grund av de från Chalmers tekniska institut och från centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet meddelade upplysningar tillstyrker jag, att till grupp B må hänföras institutets tre hittillsvarande laboratorievaktmästare och de fyra vaktmästare, som äro anställda vid centralanstaltens kemiska, entomologiska, bakteriologiska och botaniska avdelningar. Till samma grupp bör då jämväl föras den fjärde laboratorievaktmästare vid Chalmers tekniska institut, som föreslagits i statsverkspropositionen. För förste vaktmästaren vid Uppsala universitetsbibliotek tillstyrker jag, att ett personligt ålderstillägg beviljas i likhet med vad vid 1907 års riksdag ägde rum beträffande vaktmästaren och preparatorn A. R. Andersson vid mineralogisk-geologiska institutionen vid samma universitet. Beloppet av nu ifrågavarande ålderstillägg synes mig i enlighet med överbibliotekariens förslag böra sättas till 300 kronor.

Vad av vederbörande anförts för beviljande åt verkmästaren vid veterinärhögskolan av en större avlöningsförhöjning än den kommittén

Departements-
chefen.

föreslagit stöder sig på uttalanden angående denna befattningshavares tjänstealliganden av innebörd, att han icke är att jämnställa med vaktmästare. Men om avseende skulle fästas vid en sådan motivering, borde den väl närmast föranleda, att ifrågavarande funktionär icke alls bleve delaktig av den avlöningsförhöjning, som i förevarande sammanhang kan komma att beviljas och vilken ju endast är avsedd för vaktmästare och deras vederlikar. För min del vill jag tillstyrka samma avlöningsförhöjning för denne statstjänare som i det föregående föreslagits för grupp D.

Då medicinalstyrelsen ifråga om vaktmästaren vid veterinärbakteriologiska anstalten åberopat jämförelse med den ordinarie vaktmästaren vid statsmedicinska anstaltens laboratorium, vill jag erinra, att i det av Kungl. Maj:t i punkten 23 under sjätte huvudtiteln i årets statsverksproposition för riksdagen framlagda förslag till avlönings- och omkostnadsstat för statens bakteriologiska laboratorium (en del av den nuvarande statsmedicinska anstalten) upptagits en vaktmästare och preparator med samma avlöning, som nu utgår till vaktmästaren och preparatorn vid veterinärhögskolan. Vid motiverandet av detta statförslag anförde chefen för civildepartementet, att denna befattning vore avsedd för den nuvarande ordinarie vaktmästaren vid laboratoriet, vilken, enligt vad medicinalstyrelsen meddelat, måst förrätta en stor mängd arbeten av ömtålig natur, vilkas utövande krävde specialutbildning vid bakteriologiskt laboratorium. Med hänsyn till att vaktmästaren vid veterinärbakteriologiska anstalten, enligt medicinalstyrelsens förut återgivna yttrande, har arbetsuppgifter av enahanda slag som nyssnämnde vaktmästare samt att motsvarande kompetens måste krävas av honom, anser jag mig kunna tillstyrka det av medicinalstyrelsen framställda förslaget, att han måtte erhålla avlöning såsom preparator och inbegripas i gruppen D. Han bör då i sammanhang med de nya avlöningsförmånernas införande i den ordinarie staten upptagas under den förändrade benämningen »vaktmästare och preparator».

Akademiens för de fria konsterna yttrande föranleder från min sida intet annat uttalande, än att, sedan akademien nu förbundet sig att av egna medel bekosta icke blott bostad utan även bränsle och lyse åt betjäningen, det synes mig naturligt, att det av akademien omnämnda belopp av 300 kronor, som på grund av bestämmelserna i nu gällande stat utanordnats till betjäningens beklädnad (tjänstedrakter), fortfarande må utgå.

I överensstämmelse med vad statskontoret ifrågasatt utöver vad kommittén föreslagit tillstyrker jag för maskinisten vid naturhistoriska

riksmuseet ett tillägg av 100 kronor till begynnelselönen samt för var och en av trädgårdsmedhjälparna vid universiteten i Uppsala och Lund, gårdskarlen vid Chalmers tekniska institut, portvakten vid universitetshuset i Lund och vaktmästaren vid arkivdepån i Visby ett tillägg av 100 kronor till tjänstgöringspenningarna.

Övriga från olika håll framkomna yrkanden om vissa befattningshavares hänförande till högre grupp eller eljest beviljande av högre avlöningsförmåner, än kommittén föreslagit, anser jag mig icke kunna förorda.

Då förslag i avseende på de ordinarie avlöningsstaterna för nästkommande år redan blivit riksdagen förelagda och i de flesta fall även av riksdagen behandlats, biträder jag statskontorets förslag, att de ändrade avlöningsbestämmelserna för ifrågavarande ordinarie befattningshavare må antagas såsom tillägg till respektive avlöningsstater.

Med avseende på avlöningsvillkor har löneregeringskommittén anført:

Avlöningsvillkor.

»För åtnjutande av de avlöningsförmåner, som här ovan blivit av kommittén föreslagna för ordinarie vaktmästare m. fl., böra, med nedan angivna modifikation i avseende å bestämmelserna angående ålderstillägg, gälla enahanda villkor och bestämmelser, som beträffande de respektive verken och institutionerna äro stadgade för åtnjutandet av nu enligt fastställda stater utgående avlöningsförmåner.

I kungl. kungörelsen den 18 oktober 1907 angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av de från och med 1908 års början fastställda nya avlöningsförmånerna för statskontoret föreskrevs, att löntagare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av löneförhöjning, redan uppnått den levnads- och tjänstålder, som berättigar honom till pension, icke må tillträda samma förhöjning.

Enahanda föreskrifter hava sedermera influtit bland avlöningsvillkoren för en mängd verk, vilka erhållit löneregeringar i huvudsaklig överensstämmelse med den år 1907 för statskontoret godkända typen.»

Sedan kommittén därefter framhållit vissa olägenheter, som blivit en följd av att formuleringen av nyssberörda föreskrift icke fullt motsvarar vad med densamma torde varit avsett, uttalar kommittén såsom sin åsikt,

»att för åtnjutande av de avlöningsförmåner, som nu blivit av kommittén föreslagna för ordinarie vaktmästare m. fl., bör beträffande samtliga ålderstillägg gälla, att befattningshavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av löneförhöjning, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han enligt bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension är skyldig att från tjänsten avgå, icke må tillträda samma förhöjning.

I övrigt skulle för tillträde till nu föreslagna ytterligare ålderstillägg gälla enahanda villkor, som blivit stadgade för tillträde till redan medgivna sådana förhöjningar.

De förutvarande innehavare av ifrågavarande befattningar, vilka icke före viss angiven tidpunkt anmäla, att de vilja övergå till den förändrade avlöningsstaten samt underkasta sig de för åtnjutande av avlöning enligt denna stat stadgade villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna därtill förbindas, torde få bibehållas vid dem enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat föränledes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänstinnehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit dem.»

Häremot har statskontoret icke haft något att erinra.

*Departements-
chefen.*

För egen del finner jag kommitténs förslag i frågan om avlöningsvillkor i det av kommittén särskilt framhållna hänseendet ägnat att förtydliga ifrågavarande bestämmelser i en riktning som utan tvivel varit från början avsedd. De föreslagna villkoren böra vara ovillkorligen gällande för den, som efter utgången av innevarande år tillträder någon av nu ifrågavarande befattningar. Men såsom jag redan i det föregående antytt, bör för förutvarande befattningshavare medgivnas valfrihet, på sätt kommittén föreslagit, mellan att kvarstå på gammal stat eller underkasta sig de nya avlöningsvillkoren.

**Avlönings-
förhöjning å
extra stat åt
vissa befatt-
ningshavare.**

Å sidorna 230—235 behandlar kommittén frågan om avlöningsförhöjning dels åt vissa vaktmästare, för vilka för närvarande provisorisk löneroglering är medgiven, dels vissa vaktmästare och med dem jämställda befattningshavare å extra stat. Kommitténs förslag i fråga om dessa befattningshavare ansluter sig i avseende på beloppen till vad kommittén föreslagit beträffande motsvarande ordinarie befattningshavare i nyreglerade verk, varvid dock kommittén å sid. 230 uppställer den regeln, att från lönen bör avdragas, efter år räknat, så stort belopp — avrundat, om sådant erfordras för vinnande av jämn summa, till närmast högre femtal kronor — som motsvarar den pensionsavgift, vilken enligt lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstinnehavares rätt till pension skulle hava av vederbörande befattningshavare erlagts såsom bidrag till egen pensionering, om berörda lag varit å honom tillämplig.

Angående denna del av kommitténs förslag har statskontoret anfört:

»Statskontoret har ingenting att erinra mot dessa grunder för avlöningsförhöjning åt ifrågavarande befattningshavare, ej heller mot det därpå grundade förslaget i annat hänseende än att kommittén tillämpat sin ovan anförda regel angående pensionsavdrag på sådant sätt, att kommittén fixerat nämnda avdrag för förste vaktmästargraden till 35 kronor och för vaktmästargraden till 30 kronor, under det att regeln, strängt tillämpad, skulle givit olika belopp för olika lönegrader av samma befattning. Det torde icke kunna förnekas, att kommitténs sätt att räkna från bekvämlighetssynpunkt endast medför ringa fördel, men innebär en viss orättvisa,

som ehuru liten till beloppet kan för vederbörande befattningshavare vara kännbar. Statskontoret hemställer därför, att regeln må tillämpas utan modifikation. De sista kolumnerna å sid. 231 skulle då ändras sålunda:

	Pensionsavgift motsvarande belopp be- räknat enl. pensionslagen.	Avrundat.	Summa avlöning.
<i>Förste vaktmästare</i>			
utan ålderstillägg	27	30	1,570
med 1 »	30	30	1,670
» 2 »	33	35	1,765
<i>Vaktmästare</i>			
utan ålderstillägg	21	25	1,275
med 1 »	24	25	1,375
» 2 »	27	30	1,470
» 3 »	30	30	1,570.

Och de befattningshavare, som omtalas å sid. 235, skulle erhålla följande arvoden:

1 vaktmästare vid hydrografiska byrån — oavsett ålderstillägg och gratifikation —	kronor	1,100
1 vaktmästare vid nedre justitierevisionen	»	1,275
1 vaktmästare vid kommerskollegiet	»	1,275
1 vaktmästare vid Svea hovrätt	»	1,275

följande befattningshavare vid tekniska högskolan:

1 vaktmästare	»	1,275
1 laboratorietjänare vid bergsskolan	»	1,475
2 laboratorietjänare vid elektrotekniska och fysiska laboratorierna, vardera	»	1,475
3 laboratorietjänare vid mekaniska laboratorierna, vardera	»	1,475
1 verkmästare, utom bostad och bränsle	»	2,000
1 maskinist, utom bostad och bränsle	»	1,665
1 reparatör	»	1,275
2 portvakter, tillhopa	»	300.»

Då Eders Kungl. Maj:t numera beslutat propositioner till riksdagen dels angående reglering av löneförhållanden m. m. vid statsdepartementen dels angående omorganisation av och lönerreglering för överintendentensämbetet och då i dessa propositioner hänsyn tagits till vad lönerregleringskommittén i förevarande betänkande föreslagit, återstår i fråga om förslag angående provisorisk lönerreglering endast kommerskollegium och statistiska centralbyrån.

I avseende på sistnämnda båda ämbetsverk erinrar jag, att Eders Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagit innevarande års riks-

*Departements-
chefen.*

dag att på extra stat för år 1918 bevilja såsom förslagsanslag de be-
lopp, som erfordras till provisorisk löne reglering för befattningshavare
i kommerskollegium och statistiska centralbyrån i enlighet med av min
företrädare tillstyrkta grunder och på de av honom förordade villkor.
Vad sålunda föreslagits har, enligt vad jag inhämtat, av riksdagens
bägge kamrar bifallits.

De villkor och bestämmelser, som sålunda antagits för provisorisk
löne reglering under år 1918, äro desamma, som innefattas i kungörelserna
den 30 juni 1916 angående provisoriska avlöningstillägg för år 1917
åt befattningshavare vid ifrågavarande ämbetsverk. Genom dessa be-
stämmelser hava nämnda befattningshavare beretts löne förmåner i när-
maste överensstämmelse med grunderna för ordinarie avlöningsstater av
den s. k. statskontorstypen. I de enligt sådana grunder utgående löne-
förmåner skulle emellertid vaktmästare och med dem jämförliga befatt-
ningshavare i nyreglerade verk erhålla vissa förbättringar, om vad jag
i det föregående hemställt varder bifallet. Rättvisan kräver då, att åt
deras vederlikar i kommerskollegium och statistiska centralbyrån beredes
motsvarande förhöjning.

Kommittén och statskontoret hava varit eniga om rättmätigheten
av sådan förhöjning ävensom därom, att vissa avdrag böra göras mot-
svarande pensionsavgifter för ordinarie befattningshavare i nyreglerade
verk. Men statskontoret har, såsom här ovan anförts, gjort anmärkning
mot kommitténs i förenklings syfte framställda förslag om höjning för
vissa befattningshavare av nu ifrågavarande avdrag. Då kommitténs
förslag i detta hänseende icke synes mig medföra någon nämnvärd för-
del för statsverket men kan kännas som en orättvisa av dem det gäller,
anser jag avdragen böra beräknas på sätt statskontoret föreslagit.

Vad beträffar de befattningshavare, för vilka på extra stat för år
1917 finnas uppförda avlöningar, vilka enligt kommitténs förslag böra
i förevarande sammanhang höjas, erinrar jag, att Eders Kungl. Maj:t
redan föreslagit uppförande av avlöningar för dessa befattningshavare
å extra stat för år 1918, nämligen i fråga om vaktmästaren vid hydro-
grafiska byrån i proposition den 27 mars angående anslag till hydro-
grafiska undersökningar av Sveriges färskvatten och i fråga om de
övriga i statsverkspropositionen. Vad i sistnämnda proposition i nu
ifrågavarande hänseende föreslagits är av riksdagens bägge kamrar be-
handlat och bifallet.

Angående löneavdrag, motsvarande pensionsavgifter, gäller i fråga
om dessa befattningshavare detsamma, som jag här ovan anført i fråga
om ordinarie vaktmästare i kommerskollegium och statistiska centralbyrån.

För såväl sistnämnda vaktmästare som vaktmästarna å extra stat

lära nu endast böra äskas de enligt av mig angivna grunder erforderliga tillägg till förut för samma år begärda löneförmåner.

Storleken av dessa tillägg framgår av följande beräkning, i vilken utelämnats sådana befattningshavare, som visserligen av kommittén omnämnts i detta sammanhang, men för vilka kommittén icke föreslagit någon förhöjning.

	Summa avlöning enligt angivna grunder	Redan äskat för år 1918	Behövt tillägg
<i>Sjunde huvudtiteln.</i>			
Kommerskollegium.			
1 förste vaktmästare	1,670	1,570	100
1 vaktmästare	1,275	1,175	100
1 dito	1,275	1,175	100
1 extra vaktmästare	1,275	1,175	100
Statistiska centralbyrån.			
1 förste vaktmästare (befattningen tillträdd 1907).....	1,765	1,570	195
1 vaktmästare	1,275	1,175	100
Summa	8,535	7,840	695
<i>Andra huvudtiteln.</i>			
Nedre justitierevisionen.			
1 extra vaktmästare	1,275	1,175	100
Svea hovrätt.			
1 extra vaktmästare	1,275	1,175	100
Summa	2,550	2,350	200
<i>Åttonde huvudtiteln.</i>			
Tekniska högskolan.			
1 vaktmästare	1,275	1,175	100
1 laboratorietjänare vid bergsskolan.....	1,475	1,175	300
2 laboratorietjänare vid elektrotekniska och fysiska laboratorierna	2,950	2,350	600
3 laboratorietjänare vid mekaniska laboratorierna	4,425	3,525	900
1 maskinist, utom bostad och bränsle	1,665	1,600	65
1 reparatör	1,275	1,200	75
Summa	13,065	11,025	2,040
<i>Nionde huvudtiteln.</i>			
Hydrografiska byrån.			
1 vaktmästare, oavsett ålderstillägg och gratifikation ...	1,100	1,000	100

Fri läkarvård
och beklädnad.

I avseende på det framställda yrkandet om fri läkarvård och beklädnad har kommittén (sid. 237) gjort följande uttalande:

»Fri läkarvård och fria medikamenter tillkomma för närvarande vaktmästarna hos generaltullstyrelsen, men i övrigt icke några av de befattningshavare, om vilka nu är fråga.

Någon anledning att härutinnan uppdraga en skillnad mellan, å ena sidan, vaktmästarna och med dem jämförliga befattningshavare i de centrala ämbetsverken m. fl. statsinstitutioner och, å andra sidan, vissa andra befattningshavare vid samma institutioner anser kommittén så mycket mindre förefinnas, som de förra väl nu efter all sannolikhet erhålla en avlösningsförbättring, som de senare antagligen länge få vänta på. Dessutom må erinras att, enligt vad kommittén förnummit, den fria läkarvården ingalunda allmänligen omfattas med någon vidare belåtenhet av personalen vid de statens affärsdrivande verk, där dylik förmån finnes medgiven.

Kommittén finner sig fördenskull icke kunna tillstyrka framställningen i denna del.

Vad åter angår den fria beklädnaden in natura eller motsvarande beklädnadsersättning är det väl sant, att ej blott flertalet i ärendet hörda myndigheter utan även åtskilliga vaktmästare ansett en dylik förmån icke vara av behovet påkallad.

Det kan emellertid icke nekas, att goda skäl anförts för en motsatt uppfattning. Kommittén hänvisar i sådant avseende till de å sid. 180—181 refererade uttalandena, särskilt länsstyrelsens i Västmanlands län och medicinalstyrelsens.

Enligt kommitténs mening bör det emellertid icke ifrågasättas, att vaktmästare och vederlikar skulle genom en för alla statsinstitutioner gällande föreskrift tilldelas fri uniform eller beklädnadsersättning, utan torde det böra få bero på särskild framställning från vederbörande institutions styrelse, huruvida och under vilka villkor befattningshavare må kunna tilldelas fria uniformspersedlar eller ersättning därför och i sammanhang därmed förpliktas att under tjänstgöring vara iförd fastställd uniform.

Kommittén hemställer fördenskull, att frågan om fri uniform eller beklädnadsersättning i nu förekommen ordning ej må till vidare åtgärd föranleda.»

Drätselnämnden vid universitetet i Uppsala, som funnit de av lönerogleringskommittén framlagda förslag till lönerogleringar, med den för de flesta av därav berörda befattningshavare knappa löneförhöjningen, icke vara ägnade att avhjälpa vaktbetjäntes betryckta ekonomiska ställning, anför angående tre av universitetets vaktmästare följande:

»Särskilt anser sig drätselnämnden böra påpeka, att kansli-, ränteri- och fakultetsvaktmästarna i föregående stater för universitetet, alltifrån staten av år 1862, haft högre lön än övriga vaktmästare, enär de förstnämnda men icke de övriga äro ålagda att hålla sig med högtidsdräkt av särskild modell att begagnas vid akademiska högtidligheter, att i anledning härav i staterna av 1862, 1872 och 1885 för envar av dessa vaktmästare upptagits »beklädnadspenningar» med 100 kronor, att i det förslag till löneroglering för vaktbetjante, som år 1895 här uppgjordes och som av Eders Kungl. Maj:t fastställdes genom nådigt brev den 27 juni 1896, samma ersättningsbelopp för dessa tre vaktmästare beräknats, ehuru emellertid vid lönestatens fastställande anslagsbeloppets natur av beklädnadsersättning icke i det

nådiga brevet uttryckligen angivits samt att samma ersättningsbelopp måste anses fortfarande ingå i det för nämnda tre vaktmästare sedermera fastställda lönebelopp. Av nu omfördämlad anledning och med hänsyn till det ansvarsfulla arbete, som åligger ifrågavarande tre vaktmästare hava dessa hittills uppburit högre avlöning än som i allmänhet kommit universitetsvaktmästarna till del.»

I likhet med lönerogleringskommittén finner jag icke skäl att tillstyrka beviljande av fri läkarvård och fria medikamenter åt befattningshavare, som icke redan tillförsäkrats sådan förmån, och anser ej heller lämpligt, att vaktmästare och vederlikar genom en för alla statsinstitutioner gällande föreskrift tilldelas fri uniform eller beklädnadsersättning. Men på grund av vad drätselnämnden vid universitetet i Uppsala anført angående kansli-, ränteri- och fakultetsvaktmästarna vid sagda universitet, vill jag förorda, att åt dessa tre vaktmästare — för vilka jag i övrigt tillstyrker den av kommittén föreslagna avlöningsförhöjningen av endast 100 kronor — må utgå beklädnadspenningar med 100 kronor för var och en av dem.

Departementschefen.

Vid lönerogleringskommitténs betänkande är fogat ett särskilt yttrande av en av kommitténs medlemmar, revisionskommisarien R. Vide, för vilken, då fråga nu förelåg om reglering av löneförhållandena för ett stort antal vid skilda statsinstitutioner anställda befattningshavare, det syntes vara lämpligt att undersöka, huruvida de hittills vid lönerogleringar i allmänhet tillämpade principerna kunde anses hava medfört tillfredsställande resultat eller huruvida grunderna för lönerogleringsarbetet vore i behov av någon förbättring. Reservanten hade därför ansett sig böra belysa några av de mest i ögonen fallande oegentligheterna på området, vilket han gjort genom att återgiva vissa delar utav riksdagens andra kammars femte tillfälliga utskotts den 17 februari 1911 avgivna utlåtande (nr 2) i anledning av väckt fråga om vidtagande av åtgärder i syfte att åstadkomma enhetlighet vid lönerogleringen inom statsförvaltningen.

Skiljaktig mening inom lönerogleringskommittén.

Avlöningsbestämmelserna för de befattningshavare i statens tjänst, om vilka nu vore fråga, hade i ett flertal fall tillkommit efter förslag av lönerogleringskommittén och vore därför uppgjorda efter mera enhetliga principer. De ojämnheter, som ändock förefunnes, skulle i det väsentliga försvinna vid bifall till det av kommitténs majoritet nu framlagda förslaget.

Då emellertid en ny löneroglering nu ifrågasattes för de lägst avlönade befattningshavarna i ett mycket stort antal statsinstitutioner, hade det syntes reservanten böra tillses, att för denna löneroglering lades

en sådan grund, att den vid framtida påbyggnad, d. v. s. inom den sannolikt ej långt avlägsna tid, då avlöningarna för övriga befattningshavare måste omregleras, bleve lämplig och såvitt möjligt ägnad att dels undanröja ovan påpekade bristfälligheter i de nu gällande bestämmelserna, dels ock att — med undvikande av den nu i stor utsträckning använda metoden att giva med den ena handen och taga tillbaka med den andra — befordra enhetlighet, överskådlighet och enkelhet på området, särskilt vid de tidsödande bestyren med avlöningslistors uppgörande och kontrollerande.

De önskemål, som i berörda syfte borde uppställas, syntes reservanten vara följande:

»I. Befattningshavarna böra befrias från skyldigheten att bidra till sin egen pensionering.

II. De olika titlar, som nu bilda avlöningen, böra minskas i antal.

III. Tjänstgöringspenningarna böra bestämmas till vissa procent av medeltalet mellan grundlönen och slutavlöningen.

IV. Grundlönen, ålderstilläggen samt avdragen för bostad, bränsle och lyse böra var för sig utgöra jämna multipler av 12.

V. Grundlönen bör tillgodokomma vederbörande befattningshavare från och med dagen då han tillträtt befattningen och bör utbetalas i efterskott för var månad.

VI. Befattningshavarna böra befrias från skyldigheten att betala stämpelavgift för fullmakt, konstitutorial och förordnande.»

Reservanten har i fortsättningen av sitt yttrande visat, vilka modifikation vore påkallade ur de av honom framhållna synpunkterna dels i avseende på en fullständig avlöningsstat av den s. k. statskontorstypen, dels i avseende på avlöningen för de i kommittémajoritetens förslag upptagna normalgrupperna A, B, C och D av vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare.

Statskontoret.

I sitt utlåtande har statskontoret i fråga om denna reservation anfört:

»I avgiven reservation har en av kommitténs ledamöter uttalat vissa önskemål i fråga om reformer i statens avlöningssystem, avsedda att befordra enhetlighet, överskådlighet och enkelhet på detta område.

Statskontoret vill icke bestrida, att mycket arbete och följaktligen även kostnad skulle kunna inbesparas, om statens befattningshavares löner i lönestaterna upptoges till precis de belopp, som anses böra till dem utgå, i stället för att såsom nu uppföras till vissa högre belopp, från vilka vid utbetalningen avdrag göras, som tillgodoföras pensionsfonden för civila tjänst innehavare. Statskontoret vill ej heller förneka, att i någon mån liknande besparing skulle kunna vinnas genom att bestämma

alla årslöner till jämna multipler av 12 och genom att minska antalet av de olika titlar, som nu bilda avlöningen. Någon besparing i nu utgående stämpelprovision skulle även kunna göras genom att i sammanhang med ny löneroglering befattningshavarna befriades från skyldigheten att betala stämpelavgift för fullmakt, konstitutional och förordnande och hänsyn härtill i stället toges vid bestämmande av avlöningsbeloppens storlek. Statskontoret har dock ansett, att dessa principfrågor icke äro av natur att böra upptagas till prövning i sammanhang med nu föreliggande lönerogleringsfråga, som endast avser vissa befattningshavare, och som, enligt statskontorets här ovan uttalade mening, icke får anses definitivt avgjord genom det beslut, som eventuellt må komma att i år i ärendet fattas.»

Jag delar den av statskontoret uttalade uppfattningen, att reservantens önskemål icke lämpligen kunna upptagas till prövning i nu förevarande sammanhang. Däremot synas de mig värda att beaktas vid en möjligen blivande reglering, som omfattar alla befattningshavare vid något ämbetsverk.

*Departements-
chefen.*

Vad beträffar kostnadsfrågans budgettekniska behandling, torde det ligga i sakens natur, att de nya ålderstilläggen böra utgå från samma anslag, varifrån vederbörande befattningshavare erhålla sina redan förut bestämda ålderstillägg. Då dessa anslag äro antingen förslagsanslag eller reservationsanslag, å vilka avsevärda reservationer förefinnas, torde ingen höjning av ifrågavarande anslag erfordras för de jämförelsevis obetydliga belopp, som nu skulle tagas i anspråk.

*Kostnads-
frågan.*

Övriga avlöningstillägg till ordinarie befattningshavare vid nyreglerade verk synas mig vara av beskaffenhet att böra utgå från de anslag eller medel, varifrån de ordinarie avlöningarna utgå. Detta gäller även för år 1918 i fråga om vaktmästare vid försäkringsinspektionen, patent- och registreringsverket, mynt- och justeringsverket, domänstyrelsen, folkskollärarnas pensionsinrättning och flottans pensionskassa, för vilka ingen ändring erfordras av de under de olika huvudtitlarna utgående anslagen. Vad däremot övriga ämbetsverk vidkommer, torde för år 1918 särskilda anslag för avlöningstillägg böra äskas. Dessa, som på grund av vad jag förut anfört böra hava natur av ordinarie anslag, synas mig kunna sammanföras till sju, nämligen ett å var och en av andra, fjärde, femte, sjätte, sjunde, åttonde och nionde huvudtitlarna.

För tillägg till avlöningsförmåner, som äro uppförda å extra stat, böra givetvis äskas anslag å dylik stat såsom förslagsanslag, högst.

Eders Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit innevarande års riksdag att, i avvaktan på proposition angående löneförbättring åt vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare, till dylik löneförbättring beräkna å ordinarie stat för år 1918

under andra huvudtiteln.....	kronor	3,000
» fjärde »	»	1,600
» femte »	»	1,900
» sjätte »	»	7,300
» sjunde »	»	3,920
» åttonde »	»	21,000
» nionde »	»	2,950
» tionde »	»	200.

I händelse av bifall till vad jag förordar skulle den kostnad, för vilken särskilda anslag under de olika huvudtitlarna böra äskas, ställa sig sålunda:

	Ordinarie anslag	Extra anslag
under andra huvudtiteln..... kronor	2,900	200
» fjärde »	1,600	—
» femte »	1,900	—
» sjätte »	7,700	—
» sjunde »	2,600	695
» åttonde »	21,725	2,040
» nionde »	3,750	100.

För den obetydliga merkostnaden utöver de i statsverkspropositionen beräknade medlen lär utrymme å budgeten kunna beredas.

**Kommitténs
önskemål.**

Å sid. 239—245 har kommittén framhållit några synpunkter och önskemål rörande vaktmästarsysslornas rekrytering och göromål m. m. Dessa uttalanden äro värda att av vederbörande myndigheter beaktas, men föranleda icke något förslag från min sida, varför jag ansett tillräckligt att här fästa uppmärksamheten på desamma.

I slutet av samma kapitel omtalar kommittén det av statens vaktmästares förening framställda förslaget att utbyta benämningen betjänte mot den för alla gemensamma titeln tjänstemän. Kommittén anför härom:

»Då samtliga nu ifrågavarande befattningshavare äga efter deras göromål anpassade titlar — vaktmästare, förste vaktmästare, preparator, maskinist o. s. v.

— anser kommittén för sin del någon gemensam benämning för dem icke vara av behovet påkallad.

En sådan titelförändring skulle ock nödvändiggöra en omformulering av åtskilliga avlöningsstater, avlöningsvillkor och instruktioner, i vilka uttrycken tjänstemän av första, andra och tredje graden nu förekomma.

Enligt vedertaget språkbruk finnes för övrigt redan nu en för alla statens funktionärer gemensam benämning, nämligen befattningshavare.»

I likhet med kommittén finner jag mig av dessa skäl böra avstyrka bifall till det väckta förslaget om titelförändring.

Sedan föredragande departementschefen därefter uppläst ett i enlighet med sålunda gjorda uttalanden upprättat förslag till tillägg till avlöningsstater, i vilket hänsyn tagits även till i statsverkspropositionen föreslagna nya befattningar, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

Departementschefens
hemställan.

A) godkänna det av departementschefen upplästa tillägg till avlöningsstater;

B) godkänna, att för åtnjutande av de i berörda tillägg till avlöningsstater upptagna avlöningsförmåner skola gälla enahanda villkor och bestämmelser, som beträffande de respektive verken och institutionerna äro stadgade för åtnjutande av nu enligt fastställda stater utgående avlöningsförmåner, dock att befattningshavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av löneförhöjning vare sig enligt avlöningsstat eller enligt tillägg till avlöningsstat, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han enligt bestämmelserna i lagen angående civila tjänstnehavares rätt till pension är skyldig att från tjänsten avgå, icke må tillträda samma förhöjning;

C) förklara,

ej mindre att envar, som med eller efter 1918 års ingång tillträder under mom. A upptagen befattning, skall vara pliktig underkasta sig de villkor och bestämmelser, som innehållas i mom. A och B,

än även att de förutvarande innehavare av ifrågavarande befattningar, vilka icke före den 1 november 1917 anmäla, att de vilja övergå till den genom tillägget enligt mom. A förändrade avlöningsstaten samt underkasta sig de för åtnjutande av avlöning enligt mom. A och B stadgade villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna därtill förbindas, skola varda bibehållna vid dem enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat för-

anledes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänstnehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som ditills tillkommit dem;

D) medgiva, att genom tillägg till avlöningsstater enligt mom. A åt vissa befattningshavare beviljade ålderstillägg må utgå från samma anslag, varifrån de genom avlöningsstaterna bestämda ålderstillägg för samma befattningshavare bestridas;

E) medgiva, att tillägg till begynnelseavlöningen enligt det i mom. A upptagna tillägg till avlöningsstater må utgå, i fråga om försäkringsinspektionen, patent- och registreringsverket samt mynt- och justeringsverket, från samma anslag, varifrån avlöningarna vid dessa ämbetsverk i övrigt bestridas, samt i fråga om folkskollärarnas pensionsinrättning och flottans pensionskassa från dessa anstalters medel;

F) bland driftkostnaderna under år 1918 för statens domäner upptaga följande post:

»Till löneförbättring åt förste vaktmästaren och två vaktmästare vid domänstyrelsen kronor 300»
och i anledning därav bestämma statens domäners driftkostnader under år 1918 till ett med 300 kronor förhöjt belopp;

G) till löneförbättring åt övriga, under mom. E och F icke omförmälda, vaktmästare och därmed jämförliga befattningshavare enligt tillägget till avlöningsstater å ordinarie stat för år 1918 anvisa

under andra huvudtiteln	kronor	2,900
» fjärde »	»	1,600
» femte »	»	1,900
» sjätte »	»	7,700
» sjunde »	»	2,600
» åttonde »	»	21,725
» nionde »	»	3,750;

H) samt till ökning av å extra stat beviljade löneförmåner åt vissa vaktmästare och med dem jämställda befattningshavare såsom extra anslag, förslagsanslag högst, för år 1918 anvisa

under andra huvudtiteln:

vid nedre justitierevisionen:

för 1 extra vaktmästare kronor 100

vid Svea hovrätt:

för 1 extra vaktmästare » 100 kronor 200

under sjunde huvudtiteln:

vid kommerskollegium:			
för 1 förste vaktmästare.....	kronor	100	
» 1 vaktmästare.....	»	100	
» 1 dito.....	»	100	
» 1 extra vaktmästare.....	»	100	
vid statistiska centralbyrån:			
för 1 förste vaktmästare	»	195	
» 1 vaktmästare.....	»	100	kronor 695

under åttonde huvudtiteln:

vid tekniska högskolan:			
för 1 vaktmästare.....	kronor	100	
» 1 laboratorietjänare vid bergsskolan.....	»	300	
» 2 laboratorietjänare vid elektrotekniska och fysiska laboratorierna	»	600	
» 3 laboratorietjänare vid mekaniska labo- ratorierna	»	900	
» 1 maskinist	»	65	
» 1 reparatör	»	75	» 2,040

under nionde huvudtiteln:

vid hydrografiska byrån:		
för 1 vaktmästare	»	100.

I denna hemställan instämde statsrådets övriga ledamöter.

Hans Maj:t Konungen biföll vad statsrådet så-
lunda hemställt; och skulle propositionen till riksdagen
avlåtas av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta proto-
koll utvisar.

Ur protokollet:
Stig Östergren.